

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 530

Vineri 11 septembrie 1959

8 pagini 25 bani

SUCCES IN MUNCA, DRAGI TOVARĂȘI!

Să pregătim pentru viață, instruindu-i și educându-i în spirit comunist pe cei 2.802.000 de elevi ai patriei — aceasta este misiunea pe care o avem de îndeplinit noi, oamenii școlii, aceasta este sarcina pe care ne-o încredințează la acest început de an clasa muncitoare.

Pornim la înlăptuirea îndatoririlor noastre, începem munca noului an cu încredere și optimism. Am trecut de curînd în revistă realizările celor 15 ani de viață liberă și am văzut cum poporul nostru, condus de partid, și-a dovedit forța de harnic constructor al vieții noi, obținînd realizări mai mari decît așteptările în toate domeniile. Sub ochii noștri, acum, înfloresc de la o zi la alta orașele și satele țării, viața fiecăruia dintre noi devine mai îmbelșugată, mai ușoară, mai frumoasă. Cifrele bilanțului celor 15 ani au arătat cît de mult s-a realizat pentru învățămînt, pentru școală și slujitorii ei, lată temeiuri pentru încrederea și optimismul nostru, iată de unde izvorăsc elanul și dragostea noastră de muncă.

Ziua cea dintîi a anului școlar trezește întotdeauna amintiri din anii noștri de școală. Dar nu regretul ne cuprinde pe noi, pedagogii, ci ne stăpînește conștiința că anii care au trecut ne-au dus departe, că am mers înainte. Și noi știm că mersul acesta înainte trebuie să se vadă în felul cum sînt pregătiți astăzi elevii. E nou anul care vine prin pașii noi pe care îi va înscrie în dezvoltarea învățămîntului nostru.

În contrast cu amintirile care se trezesc în ziua începutului de an, vedem prezentul — elevii noștri de azi — într-un tablou viu, colorat, vedem clar și limpede privirile în care strălucesc dorința de a cunoaște, de a învăța. Acesta este momentul festiv al primei zile de școală — momentul în care, de la catedră, cuprîndem într-o privire clasa. Atunci răsună puternic imperativul: să ne împlinim pînă la capăt datoria de educatori ai generației noi, să-i pregătim cu dragoste și răbdare pe cei care stau în fața noastră.

Succes, dragi tovarăși — educatoare, învățători, profesori — succes deplin în înlăptuirea acestui mare imperativ!

Noi sîntem gata!

Uniformele, ghiozdanele, cărțile și caietele, toate sînt pregătite. Așteptăm doar să vină ziua cînd vom începe școala.

Pentru o activitate rodnică în noul an școlar

Condițiile în care se deschide noul an școlar reflectă grija permanentă a partidului și guvernului pentru dezvoltarea învățămîntului și îmbunătățirea bazei sale materiale. Anul celui de a 15-a aniversării a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist a adus cu sine importante succese și în domeniul învățămîntului ca și în toate domeniile vieții economice și culturale a țării.

Ca urmare a sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 în acest an a sporit simțitor volumul construcțiilor școlare, atît din fonduri centralizate cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. Fonduri importante au fost alocate pentru confecționarea de mobilier și material didactic necesare înzestrării școlilor nou construite și reutilizării celor vechi.

Trecerea la învățămîntul obligatoriu de 7 ani în toate localitățile săteti care au asemenea școli a creat premisele unui important pas înainte în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani. Se remarcă un interes crescînd în rîndurile maselor de părinți pentru ca fiii lor să absolve școala de 7 ani.

În perioada de pregătire a deschiderii anului școlar au fost luate o serie de măsuri importante care vor determina o simțitoare ridicare a nivelului predării. Îmbunătățirile aduse planurilor de învățămînt prin introducerea predării cunoștințelor elementare despre producția industrială în strînsă legătură cu lucrările practice de atelier la clasele V—VII și a studiului mașinilor cu aplicații practice la clasele VIII—XI, precum și pregătirea practică diferențiată a elevilor din

școlile săteti față de a celor din școlile de la orașe vor asigura o mai strînsă legătură a învățămîntului cu viața, cu producția. Reducerea însemnată a numărului de ore pe clase față de planurile anterioare de învățămînt înlătură una din cauzele care mai mențineau supraîncărcarea elevilor, dîndu-le acestora posibilitatea să se pregătească mai temeinic. În scopul îmbunătățirii conținutului învățămîntului și al accentuării legăturii școlii cu viața au fost elaborate unele programe și manuale noi, care vor contribui la o mai bună pregătire a elevilor.

Pe de altă parte, măsurile luate de partid și de guvern pentru majorarea simțitoare a salariilor cadrelor didactice constituie un factor mobilizator în lupta maselor de pedagogi pentru instruirea și educarea tinerelor generații.

Toate aceste măsuri creează condițiile cele mai favorabile pentru ca în noul an școlar să se desfășoare o activitate rodnică. Cadrele didactice au datoria patriotică să folosească din plin aceste condiții în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune în munca instructiv-educativă.

Care sînt problemele cele mai importante ce trebuie să rețină întreaga atenție a oricărui învățător sau profesor și cum trebuie ele rezolvate?

Una dintre aceste probleme este aceea a școlarizării elevilor din clasele I—IV și a cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani și a unui număr cît mai mare din celelalte localități. Cadrele didactice au datoria să-i viziteze din nou la domiciliu în aceste zile pe toți elevii înscriși, să fină o legătură strînsă cu pă-

NOII ELEVI AI ȘCOLII SERALE

Probele de verificare a cunoștințelor pentru admiterea tinerilor muncitori în învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală, care s-au desfășurat în întreaga țară zilele acestea, au scos încă odată în lumină setea de cultură, dragostea și interesul pe care-l manifestă tinerii muncitori din fabrici și uzine pentru lărgirea orizontului lor, pentru îmbogățirea cunoștințelor. Aceasta se vede atît din numărul muncitorilor care s-au prezentat la probele de verificare, cît și din calitatea lucrărilor și răspunsurilor date.

În regiunea Stalin, de pildă, numărul celor înscriși pentru învățămîntul mediu seral este 3.877. În regiunea Galați s-au înscriș pentru a urma cursurile învățămîntului seral și fără frecvență peste 2.000 de tineri muncitori, iar în regiunea București reste 1.200. În orașul Hunedoara vor urma cursurile clasei a VIII-a a școlii medii serale și fără frecvență peste 500 de tineri muncitori.

Partidul și guvernul nostru acordă toată grija pentru a crea acestor tineri muncitori dornici să învețe condițiile cele mai bune, pentru ca prin dubla lor muncă, în producție și în școală, să devină intelectuali de nadejde, cu cea mai temeinică pregătire și cu dragostea cea mai fierbinte de a sluji patria noastră socialistă.

O lucrare scrisă la limba romină, dezlegarea unei probleme pe cale algebrică, rezolvarea unui exercițiu din aritmetică, cîteva răspunsuri scurte și precise date la întrebările adresate pe rînd de către membrii comisiei așezate la masa împodobită cu flori. Cej care se prezintă în fața comisiei sînt emoționați. Acești tineri cu privirile serioase și senine trăiesc emoțiile încadrării lor într-o nouă activitate, paralelă cu aceea pe care o desfășoară în producție: peste cîteva zile vor începe să învețe în clasa a VIII-a a cursurilor serale sau fără frecvență, iar probele pe care le trec acum trebuie să arate că s-au pregătit temeinic pentru învățatură.

...Sîntem la centrul de pregătire nr. 1 din Capitală al tinerilor muncitori pentru intrarea în școala medie serală sau fără frecvență. În săli, pe culoare, ori unde te-ai afla, privirea și se oprește pe fețele preocupate

Plenara C. C. al S. M. I. C.

La inceputul acestei săptămâni s-a ținut în sala Clubului din Bulevardul 6 Martie nr. 52 ședința plenară a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură. La lucrările plenarei a participat tov. Nicolae Pascu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor. Tovarășul Iosif Pilschi, vicepreședintele al prezidiului C.C. al sindicatului, a prezentat raportul privind sarcinile ce revin organelor și organizațiilor sindicale din învățământ și cultură în lumina documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c.

Raportorul a subliniat deosebita atenție pe care o acordă partidul și guvernul nostru ridicării nivelului de trai al cadrelor didactice, precum și entuziasmul învățătorilor și profesorilor din patria noastră față de recentele măsuri privind îmbunătățirea salarizării lor, în rîndurile strîns unite ale întregului nostru popor, care, raportul, avînd aceleași așuzinte și idealuri cu toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii își manifestă hotărîrea de a-și da întreaga contribuție la creșterea din rîndurile tinerei generații a unor buni specialiști, luptători activi pentru progresul patriei noastre socialiste.

Prin legarea cu mai strînsă a învățămîntului de viață, de munca productivă, prin ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative, cadrele didactice au sarcina de a contribui la formarea noului cetățean, constructor activ al socialismului, înzestrat de dragoste fierbinte

pentru patrie, de dorința de a-și pune toată priceperea și strădaniile în slujba înălțării și înfloririi ei.

Pentru a contribui la procesul de formare a noii intelectualități din rîndurile oamenilor muncii care lucrează direct în producție, cadrele didactice trebuie să-și intensifice contribuția la traducerea în viață a Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență prin ajutorarea la învățatură a elevilor muncitori și fiilor de muncitori și prin îmbunătățirea continuă a metodelor de predare și a activității educative în rîndurile acestora.

Pentru înălțarea cu succes a sarcinilor ce le revin, cadrele didactice sînt chemate să-și ridice necontenit calificarea și perfecționarea profesională și deosebit nivelului ideologic, pregătirea lor marxist-leninistă prin frecventare conștientă și participare activă la cursurile de învățămînt ideologic.

Intensificarea și activitatea pe linia culturalizării maselor, oamenilor muncii din învățămînt, artă, presă și edituri le revine sarcina de a contribui prin organizarea de conferințe, piese de teatru, brigăzi artistice, prin instruirea formațiilor artistice de amatori, etc. la dezvoltarea conștiinței socialiste a poporului, luptînd pentru răspîndirea științei în rîndurile maselor și combatînd influențele ideologice burgheze, ale obscurantismului și misticismului, ale inapoleilor culturale și intinericului în

care a fost ținut poporul nostru de trecutele regimuri de asuprire și exploatare.

Indrumarea tărînimii spre formele socialiste ale agriculturii și propagarea metodelor agrotehnice înaintate prin muncă de cîmping, prin demonstrații pe loturile experimentale, precum și pe cele sugestive și eficiente a artei constituie de asemenea o sarcină de cinste a cadrelor didactice, a artiștilor și publicațiilor și, în general, a tuturor lucrătorilor din sectorul învățămînt și cultură.

Pe marginea raportului prezentat de tov. I. Pilschi au luat parte la discuții numeroși membri ai C.C. al sindicatului. Ei au relatat că Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c. îl mobilizează și mai mult pe muncitorii din domeniul învățămîntului și culturii la înălțarea sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața poporului nostru. În cuvîntul lor vorbitorii s-au referit și la rezolvarea unor probleme legate de deschiderea anului școlar.

În continuare, tovarășul Ion Petrușca, membru al C.C. al sindicatului, a prezentat plenarei raportul privind execuția bugetului de asigurări sociale și bugetului financiar al C.C. al sindicatului pe anul 1958. În legătură cu felul cum au fost executate cele două bugete a prezentat un raport și comisia de cenzori.

Plenara a adoptat în cheșterea lucrărilor unele măsuri organizatorice. În urma acestor măsuri din prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură fac parte tovarășii: Ioan Nistor-președinte, Iosif Pilschi-vicepreședinte, Elena Bolog, Niki Atanasiu, Ion Apolzan, Eugen Cristofor-membri.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Sărbătorirea în școli a 500 de ani de existență a orașului București

Ministerul Învățămîntului și Culturii a dat recent instrucțiuni în legătură cu sărbătorirea în școli a împlinirii unei jumătăți de mileniu de la cea mai veche mențiune documentară despre existența orașului București.

În instrucțiunile se arată că acest eveniment — care constituie un prilej însemnat pentru evocarea momentelor celor mai de seamă din istoria luptei maselor populare din București pentru eliberarea socială și națională, din istoria luptei pentru fărîmarea regimului democrat-popular și construirea socialismului, pentru dezvoltarea sub toate aspectele a Capitalei patriei noastre — trebuie larg folosit pentru întărirea educației patriotice a elevilor, pentru popularizarea în rîndurile lor a realizărilor obținute în anii puterii populare.

Se recomandă ca în școlile de cultură generală, profesionale și tehnice, agricole și de meserii, în școlile pedagogice și speciale să se organizeze în cursul lunii septembrie conferințe privind istoria mișcării muncitorești din orașul București, realizările regimului democrat-popular etc., să se organizeze audierea de către elevi a emisiunilor de radio și televiziune închinată aniversării, precum și citirea articolelor publicate în presă în legătură cu acest eveniment. Elevii vor fi îndrumați să confecționeze albume cu imagini din București și, după posibilități, se vor organiza mici expoziții și colțuri unde să fie expuse fotografiile, cărți,

desene executate de copii despre Capitala patriei noastre. Colectivele de elevi și cadre didactice vor trimite scrisori către școlile similare din Capitală. La orele de muzică și ansamblu coral se vor învăța cîntece despre București, ca de exemplu: „În Bucureștiul iubit” de Mauriciu Vesca, „Cîntec pentru prietenii din București” de Tabacnikov și „București, București” de Aurel Giroveanu. Elevii care manifestă preocupări filatelice vor fi antrenați în colecționarea și popularizarea timbrilor jubiliare „București, 500 ani” care vor fi emise cu ocazia aniversării. Școlile din apropierea Capitalei, care au posibilități, vor organiza vizitarea Capitalei de către elevii frunțași la învățatură și în munca obștească.

Pe lângă acțiunile menționate mai sus unitățile școlare de toate tipurile din Capitală vor organiza în cursul lunii septembrie vizitarea Muzeului de istorie a orașului București, a expozițiilor care se vor deschide în vederea sărbătoririi, a monumentelor istorice, a locurilor legate de lupta maselor populare din București pentru fărîmarea regimului democrat-popular și construirea socialismului. Elevii și cadrele didactice vor fi antrenați în acțiunile patriotice de înfrumusețare a orașului, a cartierelor, a școlilor și vor participa la manifestările culturale și artistice organizate în Capitală cu ocazia sărbătoririi.

Pentru calificarea superioară a cadrelor didactice

Prin Hotărîrea din martie 1959 partidul și guvernul au luat unele măsuri pentru lărgirea bazei de masă a învățămîntului mediu și superior seral și fără frecvență, astfel încît din ce în ce mai mulți muncitori și maeștri din producție să poată căpăta o calificare superioară și să întărească intelectualitatea nouă, socialistă.

În ce privește sectorul universitar și pedagogic superior, care constituie izvoorul principal de cadre pentru învățămîntul de cultură generală, secțiile fără frecvență au fost profilate în special în această direcție, cu sarcina de a asigura școlarizarea cadrelor didactice care funcționează în prezent la clasele V-VII fără a avea calificare superioară.

Această orientare este pe deplin justificată. În anii puterii populare a căpătul o puternică dezvoltare învățămîntul de 7 ani prin care cultura elementară a maselor populare este lărgită și aprofundată. În momentul de față acest învățămînt este obligatoriu în orașe, în centrele raionale și muncitorești și în toate localitățile sătești care au școli de 7 ani, extinzîndu-se din ce în ce mai mult, pe măsură ce se creează condițiile materiale necesare. Față de cele 3549 școli de 7 ani cu 284.450 elevi, înființate în primul an de aplicare a reformei învățămîntului, pînă în 1958/59 numărul lor a crescut la 4886, cu 501.260 elevi.

O problemă de bază în buna funcționare a școlilor de 7 ani a constituit-o formarea cadrelor didactice necesare predării disciplinelor de specialitate la clasele V-VII. Slatul democrat-popular a lărgit în acest scop în măsură considerabilă școlarizarea la secțiile de zi și fără frecvență ale facultăților din universități și institute pedagogice, de la care au plecat în învățămînt în ultimii ani un număr sporit de absolvenți. Aceștia muncesc cu multă rîvnă pentru a realiza marea politică culturală a partidului și guvernului. Totuși, față de impetuoasa dezvoltare a învățămîntului de 7 ani, numărul absolvenților dați de învățămîntul superior s-a dovedit încă insuficient. Există încă la clasele V-VII cadre fără calificare superioară, dar dornice s-o obțin, pentru ca munca lor să fie cât mai eficientă, iar rezultatele cât mai bune.

Pentru a crea acestor cadre posibilitatea de a urma cursurile facultăților în specialitatea în care predau, Hotărîrea partidului și guvernului din martie 1959 le dă dreptul de a se prezenta la concursul de admitere în învățămîntul fără frecvență, ce va avea loc la 25 septembrie. La Universitatea „C. I. Parhon”, de pildă, concursul se va ține la facultățile de matematică-fizică, științe naturale, geologie-geografie și filologie (limba și literatura română). O broșură publicată recent de Ministerul Învățămîntului și Culturii dă candidaților toate lămuririle necesare în această privință.

Măsurile luate găsesc un larg răspuns în rîndurile cadrelor didactice, conștente de importanța deosebită a îmbunătățirii calificării lor profesionale și ideologice pentru continuarea ridicării a calității învățămîntului.

Prof. J. LIVESCU
rectorul Universității „C. I. Parhon”

Noii elevi ai școlii serale

(Urmare din pag. 1)

ale tinerilor care abia cu cîteva ore în urmă și-au părăsit locul de muncă din fabrică sau din uzină. Unii după alții se prezintă în fața comisiei, trec probele de verificare. Membrii comisiei îi examinează cu atenție, cu seriozitate și ascultă cu interes aprecierile pe care le fac asupra lor reprezentanții întreprinderilor în care lucrează.

La centrul de pregătire nr. 1 din Capitală au frecventat cursurile peste 100 tineri muncitori de la I.T.B., de la Direcția P.T.T.R. a Capitalei și a regiunii București, de la centrul de producție cinematografică — Buftea, de la întreprinderea poligrafică „13 Decembrie 1918” și de la alte întreprinderi din Capitală. La probele de verificare s-au prezentat însă mai mulți — în total 175 de tineri muncitori recrutați de către comisiile de pe lângă întreprinderi pentru învățămîntul seral și fără frecvență. Majoritatea acestor tineri au arătat, cu prilejul probelor de verificare, un nivel ridicat de cunoștințe. Ei își dovedesc astfel recunoștința față de Partidul Muncitoresc Român, care le-a deschis larg porțile pentru a putea urca pe cele mai înalte culmi ale științei și culturii.

Tineri care în regimul burghez-mosieresc ar fi fost șorțiți mizeriei, ar fi trăit în beznă analfabetismului, avînd doar „libertatea” de a cerși de lucru pe la porțile întreprinderilor capitaliste pentru a nu muri de foame, pășesc acum cu în-

credere în clasa a VIII-a a școlii medii serale. Pe timpul școlarității le este asigurat un program de activitate care le va permite să se perfecționeze continuu în meseria ce o profesază la locul lor de producție și, în același timp, să învețe, să devină cadre de intelectuali cu o înaltă calificare și cu un nivel de cultură generală ridicat, corespunzător dezvoltării continue a economiei și culturii.

Cîtă pasiune pune în munca lui de zi cu zi tînărul Nicolae Godeanu, mecanic, care lucrează în centrala automată din Direcția P.T.T.R. a Capitalei! El aduce o mare contribuție la asigurarea bunei funcționări a rețelei telefonice ce deserveste Bucureștiul, fiind unul dintre muncitorii frunțași ai întreprinderii. Dar candidatul de partid Nicolae Godeanu a dovedit că va fi și un elev frunțaș. El a dat răspunsuri dintr-acele mai bune la probele de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în școala medie serală. Rezolvarea unui sistem de ecuații, demonstrarea unei teoreme din geometria ce se predă la clasele a VI-a și a VII-a nu constituie acum pentru el nici o greutate.

Pregătire temeinică și maturitate politică a dovedit la probele de verificare a cunoștințelor și mecanicul Vasile Costache. Nu de mult, cînd a fost primit în rîndurile candidaților de partid, o dată cu angajamentul de a-și menține tot timpul titlul de frunțaș în producție, tovarășul Costache s-a

mai angajat să învețe, să învețe mult și în mod organizat. Răspunsurile pe care le-a dat la probele de verificare a cunoștințelor confirmă că-și îndeplinește angajamentul luat în fața comunistilor din organizația de bază care l-a primit candidat de partid. Trăind subiectul „Caracterizarea eroului Mitrea Cocor ca reprezentant al tărînimii muncitoare de după 23 August 1944”, tovarășul Costache a scris în lucrarea sa: „Datorită luptei și jertfei partidului celor asupriți și exploatați, Mitrea Cocor devine om liber, participă activ la înfăptuirea reformei agrare, sarcină din programul partidului. Politicii partidului îi datorăm toate grandioasele transformări revoluționare înfăptuite de poporul nostru înainte și după ce Mitrea Cocor a înfipt plușul în moșia lui Cristea Trei Nasuri”. Mecanicul Vasile Costache exprimă prin aceste fraze dragostea și încrederea lui în partidul clasei muncitoare.

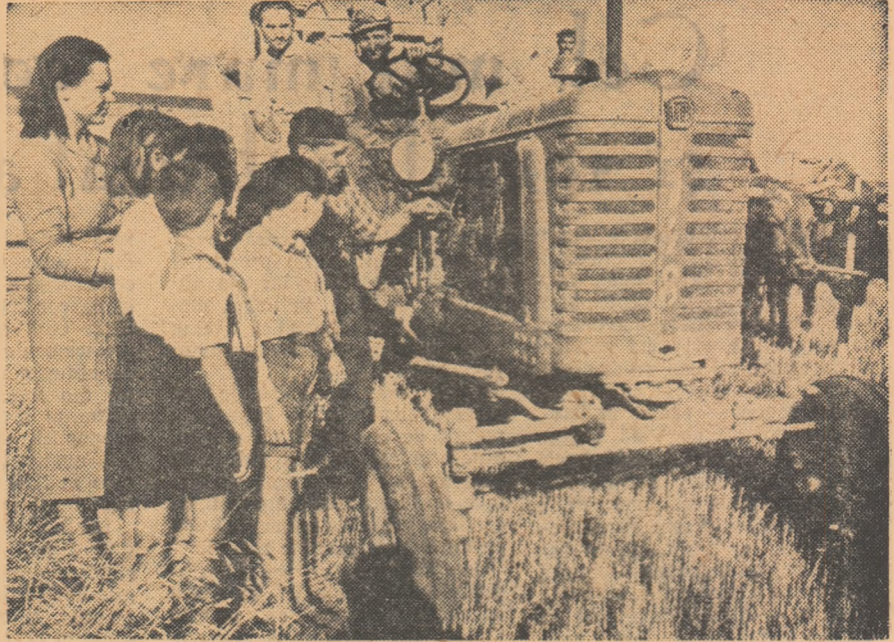
Exemple de tineri muncitori care în producție sînt frunțași și inovatori, iar acum au trecut cu cinste probele de verificare sînt foarte multe. Este acesta un fapt care reflectă traducerea în viață a politicii partidului nostru, de a pregăti pe scară tot mai largă, din rîndul oamenilor muncii care lucrează direct în producție, cadre de intelectuali, necesari construcției socialismului și comunismului.

F. D.

Experiența școlii din Beidaud

Brigada I-a condusă de eleva Elena Sifiringă, la prășitul porumbului.

Ascultând explicațiile cu privire la principiile de funcționare a tractorului

Sarcina legării învățământului de viață, de producție, spre a cărei realizare ne îndrumă cu consecvență Partidul Muncitoresc Român, constituie în prezent una din problemele majore ale învățământului din patria noastră, care se bucură de sprijinul tot mai larg al maselor de pedagogi și al părinților. Manifestând tot mai multă inițiativă pentru găsirea celor mai adecvate forme de îndeplinire a acestei importante sarcini, o serie de școli au și dobândit o experiență valoroasă.

O asemenea experiență, pe care ne propunem s-o prezentăm în mod succint, este aceea a colectivului de cadre didactice de la Școala elementară de 7 ani din comuna Beidaud, raionul Istria, regiunea Constanța. Ea se referă în deosebi la formele de legare a învățământului de viață în cazul școlii sătești, care deține un loc deosebit de însemnat în sistemul nostru de învățământ.

Cu mai aproape de producție

Pornind de la sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și de Constatarea de la Constanța a lucrătorilor și țărănilor din sectorul socialist al agriculturii, conferința regională de partid și biroul Comitetului regional de partid Constanța au cerut școlilor de cultură generală din regiune să se apropie cât mai mult de nevoile vieții, să lege mai strins învățământul de munca productivă. Ținând seama de specificul regiunii, a cărei agricultură este în întregime colectivizată, organele locale de partid au îndrumat școala sătească să folosească drept formă cea mai potrivită de îmbinare a învățării cu munca productivă practică agricolă în gospodăria agricolă colectivă.

Cadrele didactice de la Școala elementară de 7 ani din comuna Beidaud, în frunte cu directorul școlii, comunistul Virgil Podaru, au analizat temeinic posibilitățile existente pentru realizarea acestei importante sarcini și au luat măsurile practice pentru traducerea în viață a indicațiilor date de partid.

Între școală și gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja” din Beidaud s-a stabilit o strânsă legătură, conducerea gospodăriei arătându-se interesată ca elevii — viitorii colectivști — să posede temeinic cunoștințe și deprinderi de muncă productivă.

Încă din toamna trecută școala din Beidaud a primit din partea gospodăriei agricole colective o suprafață de 7 hectare teren arabil pentru cultura cerealelor și 5700 m.p. pentru cultura legumelor. Aceste suprafețe urmau să fie cultivate de către elevii în cadrul gospodăriei colective, după aceleași norme și în aceleași condiții ca în gospodărie. De aceea s-a acordat o deosebită atenție întocmirii planului de producție și organizării muncii elevilor. În planul de producție, întocmit pe baza planului de producție al gospodăriei colective, s-a prevăzut cultivarea pe terenul arabil a 2 ha de porumb, 2 ha floarea soarelui, 1 ha grâu, 1 ha orz de primăvară și 1 ha ovăz. Pe terenul legumicol s-a prevă-

zut cultivarea a 3000 m.p. cu cartofi, 1500 m.p. fasole și 1200 m.p. cu roșii, varză, ardei. În ce privește organizarea muncii, colectivul școlii a adoptat sistemul existent în gospodăria agricolă colectivă. Astfel, elevii claselor III-VII, în număr de 281, au fost repartizați în 3 brigăzi de producție, având fiecare câte 93—95 membri. La rîndul său, fiecare brigadă a fost împărțită în cîte 5 echipe, avînd fiecare cîte 18—19 membri. Pentru fiecare brigadă sau echipă a fost ales cîte un brigadier sau șef de echipă dintre elevii cei mai buni la învățătură din clasele VI-VII. De fiecare brigadă sau echipă au răspuns cîte un învățător sau profesor repartizat de școală și cîte un brigadier din rîndurile colectivștilor, repartizat de conducerea gospodăriei. Totodată, pentru evidența muncii au fost aleși dintre elevii clasei a VI-a un socotitor-contabil și un casier. S-a căutat ca echipele și brigăzile să prezinte stabilitate, elevii rămînînd pînă la absolvire în aceeași echipă și brigadă. În fiecare echipă au fost repartizați în număr corespunzător elevi din clase diferite.

După organizarea elevilor pe brigăzi și echipe s-a pus în discuția adunării generale pe școală planul de producție și s-a trecut la defalcarea sarcinilor de plan, fiecare elev notîndu-și în carnetul său sarcinile ce reveneau echipei respective. S-a avut în vedere ca brigăzilor să le revină cîte o suprafață egală din fiecare cultură prevăzută în plan, stabilindu-se termenele efectuării lucrărilor, normele de producție pe zi, numărul necesar de zile-muncă și cantitățile de produse planificate a fi realizate. Astfel, fiecarei brigăzi i-au revenit cîte 6650 m.p. pentru culturile de porumb și floarea soarelui și cîte 3325 m.p. pentru cele de grâu, orz și ovăz. Din aceste suprafețe s-au repartizat fiecarei echipe cîte 1330 m.p. pentru porumb și floarea soarelui și cîte 665 m.p. pentru grâu orz și ovăz.

Odată întocmit planul de producție și organizată munca, elevii au îngrășat terenul cu 70 tone gunoi de grajd și au trecut la efectuarea lucrărilor pe baza calendarului agricol întocmit în conformitate cu recomandările agrotehnicii. Principalele lucrări agricole — arătura adîncă de toamnă, semănatul

cerealelor, cultivarea cu polidiscul, seceratul etc. — au fost executate cu mașinile agricole ale S.M.T.

Brigăzile de elevi au participat la toate muncile efectuate, executînd lucrările în termenele prevăzute și respectînd prescripțiile agrotehnice. Înainte de semănat ei au primit pentru lotul lor aceleași semințe pe care le-a folosit gospodăria colectivă și au făcut proba de germinație a acestora. Pe terenul destinat grîului s-a semănat sîmînță din soiul „Bărăgan 77”, la porumb s-a folosit sîmînță din soiul hibrid Dobrogean, iar la floarea soarelui sîmînță din soiul Vnink. Aplicînd în munca practică cele învățate în orele de cunoștințe agricole sau de științe naturale, îndrumările primite din partea profesorilor, a tehnicienilor și brigadierilor de la gospodăria colectivă, elevii au executat în continuare lucrările de întreținere a culturilor de toamnă, pregătirea terenului și semănatul de primăvară, întreținerea culturilor de primăvară și recoltatul păioaselor.

În afară de lucrările efectuate pe lotul propriu-zis, în timpul iernii colectivul de elevi a amenajat o răsadniță caldă în suprafața de 8 m.p. Răsadnițele de varză, roșii și ardei obținute au fost plantate în grădina gospodăriei și pe parcela destinată școlii.

Antrenarea întregului colectiv de elevi în activitatea practică agricolă, organizarea temeinică a muncii au făcut posibilă îndeplinirea cu ușurință a acestor munci în cadrul orelor de lucrări practice agricole prevăzute în orarul școlii, în așa fel încît să poată fi efectuate de toți elevii o dată, fără să stînjenească celelalte activități și fără să-i supraincarce pe școlari.

Experiența căpătată de colectivul școlii din Beidaud în anul încheiat a dovedit astfel că școala poate lua spre cultivare, fără eforturi deosebite, o suprafață mai mare de teren, pe care elevii să efectueze o gamă mai variată de lucrări agricole. De aceea, conducerea gospodăriei colective a hotărît ca în anul ce urmează să dea școlii spre cultivare o suprafață de 15 ha. teren agricol, precum și 1 ha. vie și 2 ha. livadă. Rezultatele obținute pînă acum în pregătirea elevilor pentru munca agricolă constituie premisa ca elevii și cadrele didactice de la Beidaud să facă față cu cinste unor sarcini sporite.

Evidența și retribuirea muncii

Nu putem vorbi de organizarea muncii în gospodăria colectivă a școlii din Beidaud, fără a aminti și de felul cum se ține aici evidența muncii și cum se face retribuirea ei.

Intrucît scopul principal al experienței efectuate de școala din Beidaud îl constituie cunoașterea de către elevi a vieții și muncii din gospodăria colectivă, cadrele didactice au urmărit și familiarizarea elevilor cu siste-

mul de evidență și retribuire a muncii în gospodăria agricolă colectivă. Astfel, școala a adoptat ca sistem de evidență și retribuire a muncii sistemul zilelor-muncă, după aceleași norme ca în gospodăria colectivă. Pentru fiecare lucrare prevăzută în planul de producție întocmit de școală s-a prevăzut și numărul de zile-muncă necesare pentru efectuarea ei. Numărul total de zile-muncă planificat a fi realizat de școală pe lotul ce i s-a repartizat și pentru celelalte lucrări din gospodărie se ridică la 393, din care elevii au realizat pînă la începutul lunii august 246 zile-muncă. În același timp s-a introdus și sistemul retribuirii suplimentare pentru depășirea sarcinilor de producție, sistem care constă în acordarea pentru școală a 40% din producția realizată peste plan.

În ce privește evidența muncii, fiecărui elev i se acordă pentru cele două ore de lucrări practice pe săptămînă numărul de procente de zile-muncă, corespunzător cu norma efectuată. Astfel, la plivitul orzului sau ovăzului elevii au realizat cîte 0,01—0,02 zile-muncă, iar la prășitul porumbului și florii soarelui cîte 0,09—0,12 zile-muncă. După executarea fiecărei lucrări, șefii de echipă, ajutați de cadrele didactice, întocmesc fișele de evidență a zilelor-muncă, în care se trec nominal membrii echipei, ziua, lucrarea și norma realizată de fiecare. Aceste fișe de evidență sînt centralizate apoi pe brigăzi, Socotitorul școlii întocmește fișele de evidență a zilelor-muncă pe brigăzi, pe care le trece apoi în registrul de evidență a zilelor-muncă pe școală. Chenzinal socotitorul școlii prezintă președintelui gospodăriei centralizatorului zilelor-muncă. După verificarea normelor realizate, acestea sînt trecute în registrul gospodăriei colective la rubrica școlii. Toate produsele realizate pe terenul repartizat școlii se predau gospodăriei, școala primind sumele de bani și cantitatea de produse corespunzătoare cu numărul zilelor-muncă în aceleași condiții ca și ceilalți colectivști.

Important de remarcă este faptul că veniturile realizate nu sînt repartizate elevilor după numărul zilelor-muncă prestați de fiecare, ci sînt folosite în interesul întregii școlii, după un plan de venituri și cheltuieli, discutat și adoptat în adunarea generală a școlii. Produsele ce revin școlii sînt valorificate prin gospodăria colectivă.

Potrivit bugetului întocmit, veniturile, în sumă de 7870 lei, au fost repartizate pentru efectuarea unei excursii de 18 zile prin țară, pentru procurarea de material sportiv, pentru îmbunătățirea hranei la cantina școlii, pentru procurarea de unelte agricole, pentru înfrumusețarea școlii și pentru alte asemenea acțiuni. Întrebuințarea veniturilor realizate în folosul școlii face să crească dragostea elevilor față de școală, interesul pentru înfrumusețarea ei, fiind totodată un mijloc de evitare a

formării unor interese înguste, mercantile la elevi.

Roadele activității în comun

Activitatea în comun desfășurată de întregul colectiv al școlii din Beidaud a început să dea roade tot mai bogate.

În primul rînd elevii capătă cunoștințe și deprinderi tot mai temeinice de agricultură științifică, aplică regulile agrotehnice, înțeleg avantajele muncii mecanizate, cunosc sistemul de organizare, de evidență și de retribuire a muncii în gospodăria agricolă colectivă. Din rîndurile elevilor se formează viitorii colectivști, șefi de echipă, brigadieri, socotitori cu un larg orizont de cunoștințe, pătrunși de dragoste față de munca agricolă. Școlarii participă încă de pe băncile școlii, alături de părinții lor, la îndeplinirea planului de producție al gospodăriei, la lupta pentru recolta bogate, sînt educați în spiritul colectivismului.

Aplicînd îngrășăminte, efectuînd arătura adîncă de toamnă, plivind semănăturile, executînd cîte 3 prașile la porumb și floarea soarelui, executînd potolizarea artificială, colectivul de elevi a reușit să depășească sarcinile de plan. Astfel, s-au obținut 1690 kg. grâu la hectar față de 1350 kg. planificate, 1504 kg. orz la hectar față de 1000 kg. planificate, 1700 kg. ovăz la hectar față de 1000 kg. planificate și sînt perspective să fie depășită în mod substanțial producția planificată de 2000 kg. porumb și 1200 kg. floarea soarelui la hectar.

Preocupările elevilor pentru sporirea producției agricole nu s-au oprit însă aici. Răspunzînd chemării C.C. al U.T.M. și la îndemnul organizației de pionieri, colectivul de elevi, cu sprijinul cadrelor didactice, a hotărît organizarea unui sector zootehnic. În prezent acesta dispune de 130 pui de găină din rasa „Leghorn” 15 iepuri de casă din rasele „Marele belgian”, „Alb vie-nez” și „Chinchilla” și 2 scroafte „Mangalița” cu porci. Fiecare brigadă, prin rotație, asigură zilnic cîte o echipă de 3 școlari care se ocupă de hrana și îngrijirea păsărilor și animalelor și face observații asupra dezvoltării și creșterii lor în greutate, putînd cunoaște astfel rasele cele mai rentabile.

În felul acesta elevii din Beidaud capătă cunoștințe și deprinderi de muncă pentru fiecare sector din cadrul gospodăriei agricole colective, se familiarizează cu toate lucrările agricole mai importante.

Marea forță instructiv-educativă a muncii în colectiv a determinat în rîndurile școlii din Beidaud o puternică însușire pentru a obține în viitor roade și mai bogate. Ei sînt hotărîți să dezvolte mai departe activitatea în producție, să participe activ la sporirea bunurilor materiale, convîși fiind că numai așa vor putea avea o viață fericită și îmbelsugată.

C. MINCA

BUCUREȘTI-500

Cel mai mare centru economic și social-cultural al țării noastre *)

Cel dintâi act oficial existent în care apare numele orașului București datează de acum 500 de ani, de la 20 septembrie 1459. Scris cu litere slavone pe un pergament, el purta pe cea de unia dintre cei mai vrednici și patrioți domnitori ai noștri — Vlad Voievod — rămas în istorie sub numele de Vlad Tepeș.

De fapt, Capitala noastră, ca așezare omenească, pare să aibă o vechime mult mai mare decât se iau în considerare rezultatele cercetărilor arheologice. Într-adevăr, numeroasele obiecte preistorice descoperite în zilele noastre — unelte de piatră și os, de bronz și de fier, apoi monedele daco-romane, diferite vase — vin să confirme originea străveche a orașului încă din timpul comunei primitive și din timpul sclavagismului.

Cetatea Bucureștiului, fiind așezată pe un drum de un intens trafic comercial, și devenind, cu începere din 1462, capitală, ajunge treptat centrul

timp ce industria ușoară avea o pondere în totalul producției industriale de 32%, iar cea alimentară de 23%, industria metalurgică și cea chimică aveau, în schimb, o pondere de numai 10%.

Întreprinderile existente se caracterizau printr-o capacitate redusă de producție, cu mașini, utilaje și instalații învechite, cu hale mici și întunecoase, cu metode de lucru meșteșugărești, cu condiții grele de muncă și cu produse de tehnicitate redusă.

În timp ce în centrul Capitalei burghezia își construia cartiere moderne, cu blocuri mari și vile luxoase, la periferie se construiau fabrici moabrite, case mici, insalubre. Cartierele muncitorești erau necanalizate, fără lumină electrică, cu străzi pline de noroaie, cu maidane, cu gropi de gunoaie care aduceau adeseori moliem.

Fiind un puternic centru muncitoresc, Bucureștiul a fost leagănul luptei revoluționare a întregului popor munci-

tor și metalicilor din R.P.R., 29% din producția industriei chimice, 27% din producția industriei de confecții. De asemenea, peste 65% din sortimentele de medicamente fabricate în țară se obțin din producția fabricilor din București.

Înaltul nivel de dezvoltare a economiei orașului rezultă și din numărul muncitorilor lui, care în 1958 reprezenta 17% din muncitorii industriali ai țării.

Partidul și guvernul nostru au dus o politică consecventă de ridicare economică a tuturor regiunilor țării, de lichidare a inepoierii economice a unor regiuni rămase în urmă pe timpul regimului burghezo-moșieresc, de dezvoltare a lor în așa fel încât acestea să ajungă la nivelul regiunilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Paralel cu dezvoltarea într-un ritm accelerat a regiunilor rămase în trecut în urmă din punct de vedere economic, partidul și guvernul nostru au acordat o deosebită atenție dezvoltării industriei în București alături pe calea unor construcții de noi uzine, cit în special prin lărgirea capacităților întreprinderilor existente. În decurs de numai 4 ani (1955-1958) statul democrat-popular a investit pentru dezvoltarea industriei bucureștene aproximativ 3 miliarde lei, din care s-au construit și dezvoltat numeroase întreprinderi înzestrate cu un mare număr de mașini și utilaje noi de mare randament, parte din ele fiind produse în țară.

Pentru a ilustra starea de inepoieră industrială a Bucureștiului înainte de 23 August 1944, n-avem decât să amintim că cele mai mari uzine metalurgice din vechea Românie, ca „D. Voinea” și „Lemaitre”, cu acoperișuri și macarale de lemn, executau doar cite o comandă specială, nefiind în stare să producă în serie. Din anul 1948, fabrica „Lemaitre” devenită „Timpuiri Noi” a fost transformată în mod radical producând astăzi motoare de înaltă tehnicitate la nivelul tehnicii mondiale. Producția globală și productivitatea acestor uzine au crescut din anul 1949 pînă la sfîrșitul lui 1958 de aproape cinci ori.

Dezvoltarea și construirea întreprinderilor industriale nu s-au desfășurat în mod spontan, așa cum s-a întâmplat în timpul regimului burghezo-moșieresc. La construcția noilor obiective industriale și la lărgirea celor existente s-a ținut seama de principiul economic al industrializării socialiste: de a dezvolta cu precădere industria grea și în primul rînd construcția de mașini. De pildă industria metalurgică și constructoare de mașini reprezintă azi 38% din volumul total al producției industriale.

În anii puterii populare au apărut în București ramuri industriale noi, pentru producția de mașini agricole, locomotive, tramvaie, mașini electrotehnice, autobuze, troleibuze, utilaje petrolifere etc. S-au creat fabrici și uzine noi ca fabrica „Clement Gottwald”, uzina „Tudor Vladimirescu”, fabricile „Electroaparataj”, „Electroizolantul”, „Electrocablul”. O deosebită importanță au căpătat uzinele „23 August”, „Republica”, „Mao Tze-dun”, complexul „Grivița Roșie”, uzinele „Semăna oarea”, „Radio Popular” și altele.

Puternica industrie din Capitală furnizează țării întregi precum și în străinătate, prin export, o serie de produse reprezentative care în trecut erau importate. Marile noastre întreprinderi din București fabrică motoare electrice pentru Republica Cehoslovacă, vagoane marfă pentru R. P. Ungară, linii de ciment pentru U.R.S.S., utilaje petrolifere pentru Republica Populară Albania, motoare electrice și vagoane marfă pen-

tru Grecia, pentru Turcia, fabrici de gheață pentru R.A.U., utilaje petrolifere pentru India, utilaje pentru termocentrale pentru R. P. Chineză, linii de ciment pentru R. D. Vietnam și Suedia etc.

În afară de industria grea, în anii puterii populare s-a dezvoltat în orașul București foarte mult și industria bunurilor de larg consum, reprezentată prin industria alimentară, industria pielăriei și încălțămintei, industria bumbacului, industria inului, linei și mătăsii, industria de tricotaie precum și cea de confecții. De pildă, fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” construită în anii 1948-1949 constituie cea mai mare unitate industrială de confecții din țară, una dintre cele mai mari din lume. Ea produce un costum de haine la fiecare 50 de secunde. Produsele sale sînt apreciate la tirgurile și expozițiile internaționale, de numeroși vizitatori și specialiști.

Dezvoltarea industriei ușoare și alimentare în Capitală a contribuit din plin la realizarea politicii economice a partidului și guvernului nostru de ridicare permanentă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Deosebite sînt perspectivele de dezvoltare a economiei orașului București. Pe baza lărgirii capacităților de producție, precum și pe baza îmbunătățirii activității generale a industriei noastre, în anul 1959 producția industriei grele din București ca și a industriei ușoare vor cunoaște o creștere de 8-10%. Odată cu sporirea volumului producției, în anul 1959 și în următorii ani se va continua cu și mai multă perseverență introducerea largă a tehnicii noi. Se va realiza îmbunătățirea caracteristicilor tehnice ale tuturor mașinilor și utilajelor fabricate în R.P.R. pentru ca acestea să se situeze la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii mondiale, cît și asimilarea în fabricație a unor noi sortimente și îmbunătățirea calității tuturor categoriilor de produse. Lărgirea continuă a sortimentelor, îmbunătățirea calitativă a producției precum și ridicarea

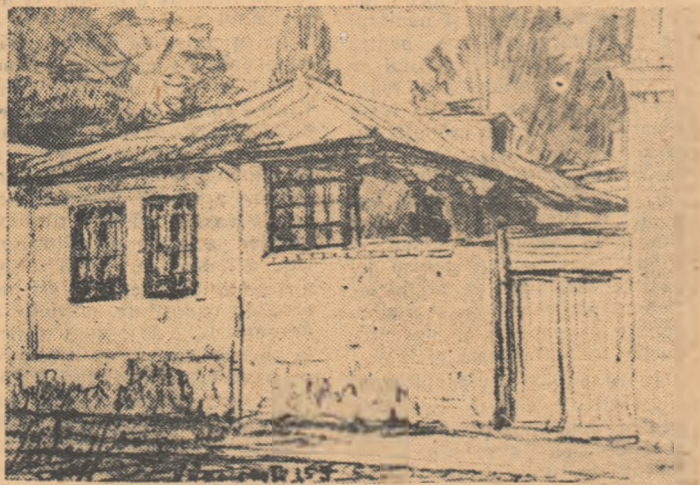
indicilor tehnico-economici vor asigura satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor crescînde ale economiei naționale, vor face posibilă, în același timp, creșterea însemnată a exportului de produse fabricate.

Plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, precum și Plenara din 13-14 iulie din acest an au arătat importanțele măsuri ce trebuie luate de industria noastră pe linia îmbunătățirii activității economice precum și pe linia mobilizării tuturor rezervelor interne. Primind cu entuziasm chemarea partidului, colectivele uzinelor din București ca și cele din întreaga țară au acordat și acordă cea mai mare atenție acestor probleme. Inițiativele creatoare ale oamenilor muncii din București au scos la iveală în ultimii ani mari surse de economii prin reducerea prețului de cost. În 1959, în urma reducerii prețului de cost al produselor, industria bucureștenă este prevăzută a realiza economii în valoare de 100 milioane lei.

La începutul acestui an, colectivele a 8 întreprinderi industriale din București au chemat colectivele celorlalte întreprinderi din țară la întrecerea socialistă pentru realizarea a cît mai multe economii în producție. Prin recenta Hotărîre a Plenarei C.C. al P.M.R. privind noile măsuri în vederea creșterii bunăstării celor ce muncesc s-a demonstrat încă o dată că reducerea prețului de cost al produselor și ridicarea productivității muncii sînt condițiile hotărîtoare pentru a realiza o ridicare permanentă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Orașul București este cel mai important centru comercial al țării. Astăzi Bucureștiul dispune de peste 5.000 unități comerciale cu amănuntul și de alimentație publică ale comerțului socialist ce satisfac cu succes necesitățile populației. În cartierele marginase ale Bucureștiului s-au creat magazine mari, frumoase, asemănătoare celor din centru.

Odată cu dezvoltarea economică, Capitala patriei noastre, ca și toate orașele și satele țării, a cunoscut în anii puterii populare un avînt deosebit în toate ramurile culturii, învățămîntului, ocrotirii sănătății, activității sportive etc. După eliberare s-au deschis largi posibilități de dezvoltare a învățămîntului de toate gradele care a căpătat în același timp un

ASPECT DIN VECHIUL BUCUREȘTI
(desen de prof. Ioan Girdei)

unui mare număr de negustori permanenți, al unui important tirg, al unui mare antrepozit de mărfuri precum și al unui număr de meseriași într-o permanentă creștere. De pildă, de la vechile bresle, care căpătau o tot mai mare importanță în viața economică a Bucureștiului, o seamă de străzi și-au păstrat pînă în zilele noastre denumirile de Lipsșani, Negustori, Zărafi, Blănari, Șelari, Cavali.

Cu toate că Bucureștiul a fost distrus cu ocazia diferitelor războaie, ocupații sau incendii, el se dezvoltă într-un ritm rapid. De la 70.000 locuitori în anul 1831 (primul recensămînt) el crește la 122.000 în 1858, la 230.000 în anul 1895, la 630.000 în 1930 și la circa 1.000.000 în 1941, ajungînd astăzi la 1.300.000.

După Unirea Țărilor Române, și în special după primul război mondial, ca urmare a dezvoltării capitalismului, orașul București se dezvoltă și mai mult devenind treptat un important centru economic și industrial al țării.

Între cele două războaie mondiale producția industrială a Bucureștiului era dată de un mare număr de ateliere meșteșugărești precum și de unele întreprinderi industriale mai dezvoltate. Însă, ca și întreaga economie a României burghezo-moșierescă, Bucureștiul purta pe cea de o parte repararea volumului producției pe ramuri industriale, cît și în ceea ce privește nivelul tehnic al întreprinderilor și al produselor fabricate. Industria grea era puțin dezvoltată, dînd o producție redusă în comparație cu alte ramuri ale industriei. Astfel, în

tor împotriva exploatării burghezo-moșierescă, împotriva regimului de dictatură fascistă, împotriva agresiunii hitleriste. În condițiile fascizării țării și ale pregătirii războiului antisovietic, Partidul Comunist din România conduce din adînc ilegalitate lupta maselor populare împotriva fascismului și a războiului.

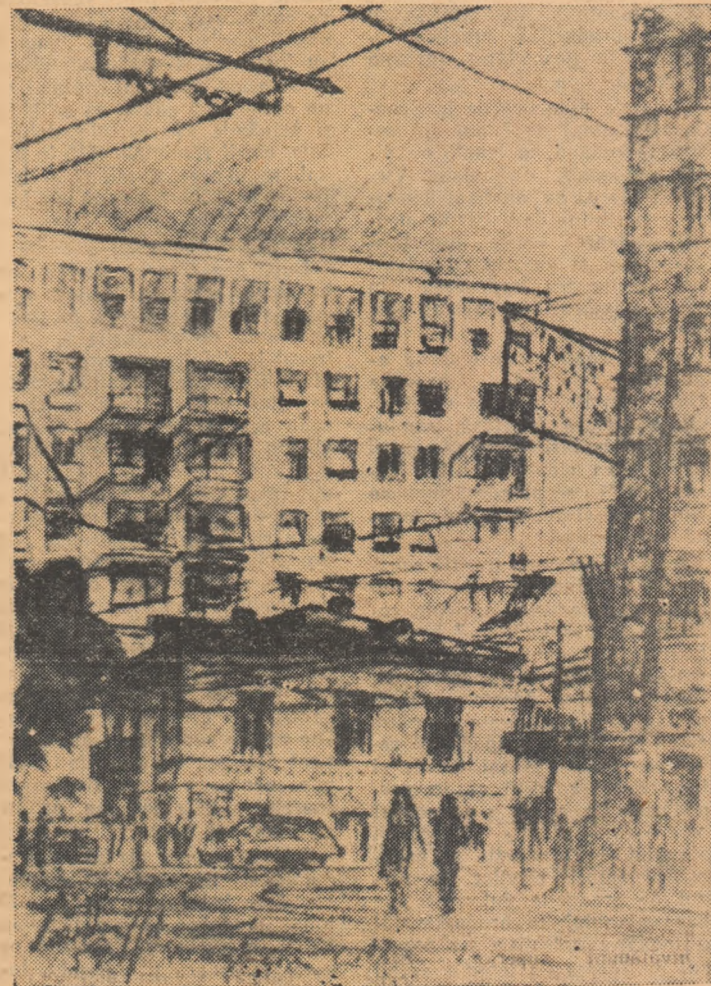
Ocupat de hitleriști, supus terorii fasciste, Bucureștiul cunoaște între 1940-1944 zilele cele mai întunecate ale istoriei sale.

După eliberarea patriei noastre, devenind capitala unei țări care construiește socialismul — Bucureștiul a început să-și schimbe într-un ritm rapid înălțarea.

Astăzi, după 15 ani de la eliberarea patriei, capitala Republicii Populare Române este primul oraș al țării ca mărime, importanță politică, administrativă, economică și culturală.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au realizat o dezvoltare rapidă a orașului București, acesta căpătînd pe zi ce trece aspectul unui oraș socialist, devenind un puternic și modern centru industrial și social-cultural. Această dezvoltare se reflectă deopotrivă în cifra populației, în numărul de întreprinderi industriale și în cuantumul producției lor, ca și al instituțiilor social-culturale. Populația orașului București a crescut de la aproximativ un milion în 1941, la 1.300.000 locuitori în 1959. Volumul producției industriale dată de industria orașului București reprezintă cca 20% din volumul producției globale dată de industria întregii țări.

În București se produce aproximativ 30% din întreaga producție a industriei construcțiilor de mașini și de prelucra-

CONSTRUCȚII NOI ÎN BUCUREȘTI
(desen de prof. Ioan Girdei)

Piața Republicii văzută din helioplan.

Elevii vizitează monumentele și muzeele Capitalei

În împlinirea sărbătoririi a 500 de ani de existență a orașului București, am vizitat cu elevii mei o serie de locuri însemnate ale Capitalei noastre—monumente, muzee, precum și câteva cartiere care în anii puterii populare au cunoscut o dezvoltare fără precedent.

Elevii s-au oprit cu deosebit interes, de exemplu, la monumentul de pe Calea 13 Septembrie care amintește de lupta ostașilor ce au înfruntat armatele turcești, au vizitat cartierul Cotroceni, unde pandurii lui Tudor Vladimirescu și-au stabilit tabăra înainte de a pătrunde în București, precum și Dealul Filaretului, din apropierea școlii noastre, unde s-au desfășurat o bună parte din acțiunile revoluționare de la 1848. La placa comemorativă din Piața Teatrului Național, așezată în memoria celor căzuți la 13 decembrie 1918, elevii au depus flori ca semn al dragostei și recunoștinței lor pentru eroii clasei muncitoare.

Foarte atractivă și plină de învățăminte a fost pentru elevi vizita la Muzeul orașului București. Un mare interes le-a stârnit aici dioramele care înfățișează cartierul Grivița Roșie— așa cum arăta în timpul grevei din 1933 și așa cum arăta astăzi. De asemenea, elevii s-au oprit mult asupra actelor întocmite de siguranța burgheză—cu ocazia asasinării luptătorilor comuniști, acte în josul cărora scria „omor scuzabil”. Ei au fost adinc impresionati de cele văzute și și-au manifestat indignarea și ura lor față de regimul burghez criminal. Văzând diorama care înfățișează primirea armatei sovietice eliberatoare în București, împlinată cu flori și cîntece, elevii au înțeles și mai bine cât de mare este prietenia ce leagă poporul nostru de poporul sovietic.

Vizita la Muzeul de Istorie a P.M.R. a dat elevilor posibilitatea să-și reîmprospeteze și să-și adîncească cunoștințele despre primele cercuri muncitorești din țara noastră, despre grevele muncitorești din 1918 și 1920, despre lupta partidului în ilegalitate împotriva fascismului țării, împotriva criminalului război antisovietic, pentru pregătirea și înlăturarea insurecției armate de la 23 August, despre munca uriașă desfășurată de partid, care conduce milioanele de oameni ai muncii în opera de făurire a economiei și culturii socialiste.

Am vizitat apoi cu elevii mei câteva cartiere ale Bucureștiului. În cartierul 23 August elevii au văzut că, pe locurile unde în trecut erau doar gropi mociroase și pline de gunoarie și unde sărăcimea Capitalei ducea o viață de mizerie, astăzi se înalță, prin grija partidului, blocuri de locuințe, școli, palate ale culturii, teatre și cinematografe, parcuri de cultură și odihnă. Cu deosebire ne-am oprit asupra minunatului Parc al Sporturilor, în care se află uriașa construcție a stadionului realizată într-un timp record prin munca patriotică a tineretului.

În cartierele Grivița Roșie și Ferentari interesul elevilor a fost reținut de noile construcții ce se ridică și care contribuie la îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii— principala preocupare a partidului și guvernului patriei noastre.

Vizitarea Capitalei i-a făcut pe elevi să-și dea mai bine seama de faptul că cele mai importante perioade din istoria ei sînt acelea cînd masele populare s-au ridicat la luptă pentru libertate și un trai mai bun și să înțeleagă mai bine mărtașa vremurilor pe care le trăim.

ALEXANDRINA SMINCA
profesoară la Școala de 7 ani
nr. 114 București

conținut nou, realist, creator. Porțile școlilor, facultăților s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii.

Statul democrat-popular a acordat o mare atenție educării copiilor din cea mai fragilă vîrstă. La București funcționau în anul 1958 un număr de 285 unități de învățămînt frecventate de 160.000 copii, pe cînd în vechiul regim existau numai 70 unități. Rețeaua unităților din învățămîntul elementar a crescut la 182 unități. Plaga analfabetismului, de care sufereau încă peste 10.000 bucureșteni în anul 1939, a fost lichidată în anii puterii populare. Numărul școlilor medii s-a urcat de la 22 la 58 unități, repartizate în toate cartierele Capitalei. Cît privește învățămîntul superior, care număra în anul școlar 1938-39 doar 13 facultăți cu 17.791 studenți, cuprinde astăzi 46 facultăți și 45.944 studenți, în majoritate fii de muncitori și țărani muncitori.

În anul 1948 a fost pusă pe baze noi Academia R.P.R.— cea mai înaltă instituție științifică din țară— creîndu-se prin grija partidului și guvernului posibilități optime de dezvoltare pentru a putea contribui cu toată puterea la îndeplinirea țelurilor statului democrat-popular: făurirea societății socialiste în mers spre comunism.

Pentru sprijinirea cercetărilor de fizică atomică, s-au construit cu ajutorul Uniunii Sovietice, în București, un reactor atomic experimental și un accelerator ciclic de particule, de tip ciclotron, care funcționează din ianuarie 1958.

O dovadă grăitoare a pătrunderii culturii în mase o constituie creșterea rețelei de bibliotecă. Cea mai bogată, mai variată și cu cel mai mare număr de cărți și publicații periodice, stampe, hărți, manuscrise, documente, multe încă nepublicate, este Biblioteca Academiei R.P.R. Altă bibliotecă importantă din București este Biblioteca centrală de stat, înființată în anul 1955, care cuprinde trei milioane de volume. De interes deosebit pentru tehnicieni este Institutul de documentare tehnică. Pentru cei ce doresc să cerceteze publicațiile apărute înainte în Rusia cît și în special cele apărute în Uniunea Sovietică, s-a înființat în 1945 Biblioteca centrală A.R.L.U.S., care are peste 150.000 de volume. Cadrelor didactice și studenților le stă la dispoziție Biblioteca Centrală Universitară, cu peste un milion volume. O prețioasă bibliotecă de specialitate posedă Institutul de Științe Economice „V. I. Lenin”. Sînt dotate cu biblioteci toate institutele de învățămînt superior, institutele științifice ale Academiei R.P.R. și școlile de cultură generală. De asemenea trebuie țînute în seamă bibliotecile nu-

meroselor muzee din Capitală, biblioteca orășenească a S.P.C. cu peste 70.000 volume, bibliotecile caselor de cultură raionale, căminelor culturale și cluburilor sindicale din întreprinderile și instituțiile bucureștene, bibliotecile caselor de cultură pentru minoritățile naționale.

În București au fost înființate în anii regimului democrat-popular numeroase edituri: Editura politică, Editura de stat pentru literatură și artă (E.S.P.L.A.), Editura științifică, Editura tehnică, Editura în limbi străine, Editura agrosilvică, Editura medicală, Editura muzicală. Pentru imprimarea cărților și periodiceilor, s-a construit impozantul Combinat poligrafic Casa Științei. Se tipăresc anual în Capitală circa 3.000 de titluri de cărți și broșuri, într-un tiraj de peste 20.000.000 exemplare.

Revoluția culturală a zilelor noastre se ogîndește și în realizările presei. Se tipăresc în București peste 20 ziare și un număr dublu de reviste în limba romînă și în limbi străine, cu un tiraj de 155 milioane exemplare.

Activitatea teatrelor din Capitală, pe ale căror scene se joacă cele mai valoroase opere din dramaturgia universală și națională, reprezintă un prețios aport la munca de culturalizare a publicului. Numărul teatrelor bucureștene a crescut la 17, în timp ce în 1938 existau 16 teatre dramatice în toată țara. Pentru satisfacerea masei, oricînd de opere dramatice muzicale, s-a construit la București, în anii 1951—1953 un local monumental, cu 1.100 locuri, pentru Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

În orînduirea socialistă se acordă o caldă prețuire cînteceilor și dansurilor populare care sînt executate de mari ansambluri de cîntece și dansuri cum sînt Ansamblul M.F.A., Ansamblul C.G.S., Ansamblul C.F.R., Ansamblul M.A.I., Ansamblul S.P.C. Acestea au dus faima creației muzicale și coregrafice a popoului nostru în toată lumea.

Și rețeaua cinematografică din București a cunoscut o creștere rapidă: dacă în 1955 erau 39 săli de cinematograf, astăzi numărul lor s-a dublat, cuprînzînd peste 33.000 locuri. S-au creat cinematografe în toate cartierele noi. Totodată, statul nostru democrat-popular n-a precupețit nici un efort pentru a crea o cinematografie națională. Astfel au fost înființate studiourile „Alex. Sahia” pentru jurnale de actualități și filme documentare, „București”, „Ion Creangă” (pentru diafilme). În 1949 s-a început proiectarea și construirea centrului cinematografic Buftea.

În anii construirii socialismului a luat mare dezvoltare și radiofonia. În anul 1956 s-a pus în funcțiune și postul de televiziune București. Încă din 1949 a început să se construiască un mare complex înalt de 40 m., constituind Casa radiofoniei, compus din studioul de concerte cu o sală mare și alte 19 studiouri, care au fost date în exploatare. În 1957 a luat ființă Studioul central de radiofonia a orașului București, cu o importantă rețea de abonamente. Dezvoltarea radiofoniei este atestată de cifre grăitoare arătînd că, în timp ce în anul 1938 programele de radio erau audiate de 250.000 posturi de radio și radiofonia, în 1958 erau 1.700.000 posturi, reprezentînd o creștere de 7 ori.

O serioasă preocupare a regimului democrat-popular s-a manifestat și în domeniul activității muzeistice. S-au dotat și transformat vechile muzee și s-au înființat muzee noi, cum sînt Muzeul Romîno-Rus, Muzeul de istorie a P.M.R., Muzeul Lenin-Stalin, Muzeul de artă al R.P.R. etc.

O grijă deosebită s-a manifestat și în domeniul ocrotirii sănătății populației Capitalei. Statul democrat-popular a luat asupra-și sarcina asistenței medicale și ocrotirii sociale, înscrînd în acest scop în buget sume importante. Numărul unităților sanitare a crescut simțitor, s-a mărit numărul circumscripțiilor sanitare pentru deservirea populației. A luat un mare avînt industria de medicamente din București, care fabrică 66% din producția pe țară.

După 1944, sportul bucureștean a luat un caracter de adevărat de masă. El s-a dezvoltat îndeosebi în urma Hotărîrii din 1949 a Biroului Politic al C.C. al P.M.R., care a trasat sarcini concrete cu privire la dezvoltarea continuă a culturii fizice și sportului.

În anii puterii populare, prin grija partidului și guvernului, s-a elaborat schița planului general de sistematizare a Capitalei țării noastre. Potrivit acestui plan se desfășoară astăzi un vast program de construcții îndreptat către completarea locurilor virane sau înlocuirea unor clădiri vechi cu noi construcții de blocuri cu multe etaje, construirea de cartiere noi muncitorești în apropierea marilor întreprinderi industriale precum și sistematizarea și reconstrucția principalelor piețe. Recent bucureștenii au luat cunoștință cu multă bucurie de înfăptuirea unui important ansamblu arhitectural urbanistic compus din două piețe organice legate între ele, care se află în curs de construcție. Este vorba de piața Republicii și o nouă piață ce se creează în spatele palatului R.P.R. Pe locul unor clădiri vechi, multe

din ele insalubre situate pe străzile din jurul viitoarei piețe, sînt în construcție și se vor termina pînă la sfîrșitul acestui an, 9 blocuri cu cîte 8—15 etaje cuprînzînd circa 900 apartamente. Una din construcțiile aparținînd viitoarei piețe va fi noua sală a palatului R.P.R. care va avea o capacitate de 3.000 locuri și va fi destinată manifestărilor cu caracter obștesc și cultural. Numai în perioada 1948—1958 s-au dat în folosință 10.611 apartamente, construite din fondurile statului și credite acordate de stat. În anul 1959 se desfășoară construcția a peste 12.500 apartamente, mai mult decît tot ce s-a înălțat în ultimii 10 ani la un loc.

Spre deosebire de vechiul regim, care se preocupa doar de centrul orașului, în anii de democrație populară s-a acordat o deosebită importanță construirii de cartiere muncitorești pe lîngă marile fabrici. Au apărut noi cartiere cu frumoase clădiri în Ferentari, Mihaj Bravu, Grivița Roșie, Vatra Luminoasă. Se află în curs de construcție cartierul Floreasca, ce se va întinde pe 37 ha. cuprînzînd circa 10.000 locuitori.

Toate aceste realizări exprimă din plin grija pe care o poartă partidul și guvernul nostru oamenilor muncii. Oamenii muncii din întreprinderile bucureștene, ca și din întreaga țară, răspunzînd grijii permanente a partidului și guvernului nostru, își sporesc eforturile pentru a împlini a 500-a aniversare a orașului București cu noi realizări în sporirea producției și reducerea prețului de cost. Ei luptă în același timp pentru ca pe această cale Capitala țării noastre să capete o dezvoltare multilaterală, atît în ceea ce privește nivelul său industrial, cît și aspectul urbanistic modern.

În acest an Bucureștiul împlineste 500 de ani de existență. Aceasta este vîrsta unui oraș bătrîn. Totuși, vizitatorii străini și chiar locuitorii Bucureștiului îi contestă această vîrstă. Prin masivele construcții ce s-au făcut în anii de democrație populară, prin amenajările ce se fac la tot pasul, prin campania susținută de modernizare a lui, Bucureștiul este un oraș ce întinerește pe zi ce trece.

Nu va trece mult timp și Capitala țării noastre va părea ca un oraș nou, ca un oraș-grădina dintr-o țară al cărei popor— stăpîn pe soarta sa— născu-se cu fermitate și e'an pe drumul victorios al socialismului.

*) Recomandăm acest material ca bază pentru expunerile care se vor face în școli cu prilejul sărbătoririi a 500 de ani de existență a orașului București.

PROGRAMA DE SOCIALISM ȘTIINȚIFIC (PROIECT)

Pentru clasa a XI-a a școlilor de cultură generală

1. OBIECTUL ȘI INSEMNAȚIILE CURSULUI. MARXISM-LENINISMUL, TEORIA REVOLUȚIONARĂ A CLASEI MUNCITOARE — 2 ore

— Obiectul științei marxist-leniniste. Importanța teoretică și practică a cunoașterii legilor celor mai generale de dezvoltare a naturii, societății și gândirii omenești. Izvoarele și părțile constitutive ale marxism-leninismului.

— Marxism-leninismul, teoria revoluționară a clasei muncitoare. Caracterul revoluționar, combativ și creator al teoriei marxist-leniniste.

— Scurtă prezentare a activității lămuritorilor marxism-leninismului Marx, Engels, Lenin. Dezvoltarea teoriei marxist-leniniste de către P.C.U.S. și celelalte partide comuniste și muncitorești.

2. — MATERIALISMUL DIALECTIC — 11 ore

Scurtă introducere: ce este filozofia. Problema fundamentală a filozofiei. Materialismul și idealismul, două linii fundamentale opuse în filozofie. Caracterul de clasă al filozofiei.

— Principalele etape de dezvoltare ale materialismului premarxist în luptă cu idealismul.

— Apariția filozofiei marxiste. Esența revoluției săvârșite de marxism în filozofie. Particularitățile filozofiei marxiste.

Materialitatea lumii. Definiția marxist-leninistă a materiei.

— Mișcarea — forma veșnică de existență a materiei. Spațiul și timpul, forme obiective de existență a materiei în mișcare.

— În ce constă unitatea lumii.

— Materialismul filozofic marxist, singura concepție științifică despre lume. Combaterile doctrinelor mistico-religioase despre lume.

— Materia factor prim, conștiința factor secund.

— Conștiința — proprietate a materiei superior organizate.

— Conștiința — reflectare a lumii materiale. Critica idealismului cu privire la raportul dintre materie și conștiință.

— Posibilitatea cunoașterii lumii. Cunoașterea ca proces istoric. Critica agnosticizmului.

— Rolul practicii în cunoaștere. Marxism-leninismul despre unitatea teoriei și practicii.

— Importanța teoriei cunoașterii a materialismului dialectic pentru dezvoltarea științelor naturii și a științelor sociale, pentru previziunea științifică.

Dialectica marxistă. Ce se înțelege prin dialectică. Ce se înțelege prin metafizică. Opoziția radicală dintre metoda dialectică și metoda metafizică. Principalele etape de dezvoltare ale gândirii dialectice în opoziție cu metafizica.

— Dialectica marxistă, singura metodă științifică de cercetare și cunoaștere a realității obiective. Dialectica marxistă — știința celor mai generale legi de dezvoltare a naturii, societății și gândirii omenești.

— Interdependența și condiționarea reciprocă a fenomenelor din natură și societate.

— Legea ca legătură internă esențială, necesară și generală dintre fenomene.

— Legea unității și a luptei contrariilor. Obiectele și fenomenele ca unitate a contrariilor. Lupta contrariilor, izvorul intern al dezvoltării. Contradicțiile interne în natura anorganică și organică.

— Contradicții interne în fenomenele vieții sociale. Contradicții antagoniste și neantagoniste. Critica metafizicii și religiei în problema izvorului dezvoltării și mișcării.

— Legea trecerii schimbărilor cantitative în schimbări calitative.

— Trecerea de la schimbări cantitative la schimbări calitative. Saltul — forma universală a trecerii de la o calitate veche la una nouă. Specificul saltului în societate. Revoluția socială ca trecere prin salt de la o ordine inferioară la alta su-

perioară. Critica reformismului și anarhismului.

— Legea negării negației — expresie a dezvoltării progresive în natură și societate. Negarea ca trecere de la vechi la nou de la trepte inferioare la trepte superioare în procesul dezvoltării. Negarea dialectică și negarea metafizică. Negarea ca moment de legătură în procesul dezvoltării. Caracterul obiectiv al progresului.

— Categoriile dialecticii filozofice marxiste. Categoriile filozofice ca reflectare a celor mai generale legături și relații ale lumii materiale, ca puncte nodale ale procesului cunoașterii.

— Scurtă prezentare a categoriilor dialecticii: cauză și efect, esență și fenomen, conținut și formă, necesitate și întâmplare, necesitate și libertate, posibilitate și realitate.

— Importanța categoriilor dialecticii marxiste pentru știință și practică.

— Importanța cunoașterii tezelor materialismului filozofic marxist pentru activitatea teoretică și practică a partidelor comuniste și muncitorești de transformare revoluționară a naturii și societății.

3. MATERIALISMUL ISTORIC — 3 ore.

Materialismul istoric — știința despre cele mai generale legi ale dezvoltării societății. Apariția materialismului istoric, o revoluție în știința socială.

Unitatea materialismului dialectic și istoric.

Caracterul obiectiv al legilor dezvoltării sociale. Combaterile subiectivismului și voluntarismului. Caracterul de clasă al folosirii legilor sociale. Particularitatea materialismului istoric. Materialismul istoric — baza teoretică a socialismului științific, metodă de cunoaștere și transformare revoluționară a societății.

Masele populare — forță hotărâtoare în dezvoltarea socială. Poporul — creatorul bunurilor materiale și spirituale ale societății. Rolul personalității în istorie. Rolul conducătorilor clasei muncitoare în mișcarea revoluționară.

Importanța materialismului istoric pentru activitatea practică a partidului marxist-leninist, pentru educarea politică și revoluționară a maselor.

4. CLASELE ȘI LUPTA DE CLASĂ. ROLUL ISTORIC AL PROLETARIATULUI — 3 ore.

— Modul de producție, factorul determinant în dezvoltarea societății (recapitularea cunoștințelor căpătate la cursul de economie politică).

— Ce sunt clasele. Caracterul istoric al apariției, evoluției și dispariției claselor. Clase antagoniste și neantagoniste.

— Lupta de clasă, forță motrică a dezvoltării societății împărțite în clase antagoniste. Formele luptei de clasă. Clasele și lupta de clasă în orinduirea capitalistă. Rolul istoric al proletariatului. Pieirea inevitabilă a capitalismului. Imperialismul — ajunul revoluției proletare. Lupta de clasă din țările capitaliste în etapa actuală.

— Clasele și lupta de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Principalele forme de manifestare ale luptei de clasă în țara noastră în etapa actuală.

— Critica teoriilor burgheze și revizioniste în problema claselor și luptei de clasă.

— Partidul marxist-leninist organizatorul și conducătorul maselor muncitoare în lupta pentru socialism și comunism. Unitatea dintre partid și masă — condiție a victoriei socialismului în R.P.R.

5. CONȘTIINȚA SOCIALĂ ȘI FORMELE EI — 4 ore.

— Bază și suprastructură. Rolul conducător și îndrumător al partidului marxist-leninist în consolidarea și dezvoltarea bazei și a suprastructurii socialiste.

— Ce este existența socială și conștiința socială. Raportul dintre conștiința socială și existența socială.

— Formele conștiinței sociale: filozofia, concepțiile politice și

juridice, morala, arta, știința și religia.

— Artă și literatura socialistă. Crearea culturii socialiste și valorificarea critică a moștenirii culturale.

— Morala comunistă. Superioritatea moralei comuniste asupra celei burgheze. Demascarea caracterului reacționar al moralei burgheze.

— Știința și religia. Religia — opiumul popoarelor. Caracterul reacționar al religiei în cursul istoriei. Atitudinea partidului marxist-leninist față de religie. Necesitatea răspîndirii cunoștințelor științifice în mase și lupta împotriva misticizmului. Educația ateist-științifică a elevilor.

— Rolul ideilor în dezvoltarea socială.

— Ideologia socialistă, ideologia dominantă în R.P.R. Congresul II al P.M.R. despre sarcinile muncii ideologice în etapa actuală.

6. MARXISM-LENINISMUL DESPRE PARTIDUL REVOLUȚIONAR AL CLASEI MUNCITOARE. P.M.R. — PARTID MARXIST-LENINIST — 4 ore.

— Necesitatea obiectivă a creării partidului marxist-leninist al clasei muncitoare în vederea cuceririi puterii politice și construirii societății socialiste.

— Partidul marxist-leninist al clasei muncitoare — unirea mișcării muncitorești cu socialismul științific.

— Trăsăturile caracteristice ale partidului marxist-leninist.

— P.C.U.S. — model și exemplu de partid marxist-leninist. Importanța istorică a experienței P.C.U.S. pentru activitatea partidelor comuniste și muncitorești din întreaga lume.

— P.M.R. partid marxist-leninist, organizatorul și conducătorul luptei poporului nostru pentru construirea socialismului și comunismului. Combaterile tezelor revizioniste privitoare la rolul conducător al partidului marxist-leninist în îndeplinirea revoluției socialiste și construirea comunismului.

7. REVOLUȚIA SOCIALISTĂ. INSEMNAȚIILE ISTORICE-INTERNATIONALE A MARIILOR REVOLUȚIILOR SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE. REVOLUȚIA DEMOCRAT-POPULARĂ DIN ȚARA NOASTRĂ. — 5 ore.

— Ce se înțelege prin revoluție socială. Deosebirea dintre răscoală și revoluție. Revoluția burgheză, revoluția burghezodemocratică.

— Revoluția socialistă. Cucerirea puterii politice de către proletariat — începutul revoluției socialiste. Deosebirea radicală între revoluția socialistă și revoluția burgheză.

— Insemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

— P.C.R. inițiatorul și organizatorul insurecției armate de la 23 August 1944. Rolul maselor populare în îndeplinirea insurecției. Congresul al II-lea al P.M.R. despre desfășurarea revoluției democrat-populare în țara noastră și despre cele două etape ale revoluției.

— Marxism-leninismul despre legile generale ale revoluției socialiste și construcției socialiste. Declarația Consfățuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste de la Moscova din noiembrie 1957 despre legile generale ale revoluției socialiste și diversitatea formelor de trecere de la capitalism la socialism.

— Critica teoriilor revizioniste cu privire la îndeplinirea revoluției socialiste.

— Insemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

— P.C.R. inițiatorul și organizatorul insurecției armate de la 23 August 1944. Rolul maselor populare în îndeplinirea insurecției. Congresul al II-lea al P.M.R. despre desfășurarea revoluției democrat-populare în țara noastră și despre cele două etape ale revoluției.

— Marxism-leninismul despre legile generale ale revoluției socialiste și construcției socialiste. Declarația Consfățuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste de la Moscova din noiembrie 1957 despre legile generale ale revoluției socialiste și diversitatea formelor de trecere de la capitalism la socialism.

— Critica teoriilor revizioniste cu privire la îndeplinirea revoluției socialiste.

— Insemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

— P.C.R. inițiatorul și organizatorul insurecției armate de la 23 August 1944. Rolul maselor populare în îndeplinirea insurecției. Congresul al II-lea al P.M.R. despre desfășurarea revoluției democrat-populare în țara noastră și despre cele două etape ale revoluției.

— Ce se înțelege prin stat. Caracterul istoric și de clasă al statului. Principalele funcții ale statului. Tipurile de state și forme de guvernare.

— Ce este dictatura proletariatului și cum se îndeplinește. Funcțiile dictaturii proletaria-

tului. Statul de democrație populară, formă a dictaturii proletarietului.

— Cum îndeplinește statul nostru democrat-popular funcțiile dictaturii proletariatului. Alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare — principiul suprem al dictaturii proletarietului.

— Superioritatea democrației socialiste asupra așa zisei democrații burgheze. Criza democrației burgheze în epoca imperialismului. Critica teoriilor reacționare burgheze contemporane cu privire la esența și rolul statului capitalist.

— Rolul conducător al P.M.R. în statul nostru democrat-popular. Centralismul democratic — principiul fundamental de organizare a statului socialist.

— Importanța internațională a experienței statului sovietic în construirea socialismului.

— Critica revizionismului contemporan cu privire la esența și rolul statului socialist.

9. ALIANȚA DINTRE CLASA MUNCITOARE ȘI ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE SUB CONDUCEREA CLASEI MUNCITOARE — 3 ore.

— Necesitatea și rolul alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare în lupta pentru îndeplinirea revoluției socialiste și pentru construirea societății socialiste.

— Baza economică a alianței. Necesitatea obiectivă a transformării socialiste a agriculturii.

— Politica P.M.R. de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

— Lupta P.M.R. pentru transformarea socialistă a agriculturii. Importanța rezoluției plenare C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949.

— Sarcinile stabilite de Congresul II al P.M.R. în domeniul dezvoltării sectorului socialist al agriculturii.

— Consfățuirea de la Constanța despre consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii pentru sporirea producției la hectar.

— Rezultatele obținute și sarcinile actuale în transformarea socialistă a agriculturii.

— Importanța istorică a Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale din martie 1959 cu privire la lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură.

10. INVATATURA MARXIST-LENINISTĂ DESPRE PROBLEMA NAȚIONALĂ ȘI NAȚIONAL-COLONIALĂ. REZOLVAREA MARXIST-LENINISTĂ A PROBLEMEI NAȚIONALE ÎN R.P.R. — 4 ore.

— Cum au apărut națiunile. — Ce se înțelege prin națiune și naționalitate. Asuprirea națională în capitalism.

— Naționalismul — armă folosită de burghezie pentru ațitarea vrăjbei naționale între oamenii muncii de diferite naționalități în scopul întăririi dominației ei de clasă.

— Mișcările de eliberare națională și problema național-colonială.

— Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale, parte integrantă a revoluției socialiste. U.R.S.S. — exemplu de rezolvare marxist-leninistă a problemei naționale. Deosebirea dintre națiunile socialiste și națiunile burgheze.

— Situația minorităților naționale în România burghezomoscovierescă. Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale în R.P.R. Necesitatea luptei continue împotriva manifestărilor de naționalism și șovinism.

— Lupta popoarelor din colonii pentru eliberarea națională. Sprijinul acordat de lagărul socialismului în frunte cu U.R.S.S. acestor lupte. Distrămarea sistemului colonial al imperialismului.

— Aspectele social-politice ale crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial. Adâncirea crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial. Creșterea rolului capitalismului monopolist de stat și ascuțirea tuturor contradicțiilor capitalismului.

— Formarea lagărului socialist mondial, principala trăsătură caracteristică a epocii noastre. Schimbarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului și păcii. Relațiile de tip nou dintre țările lagărului socialist, relații bazate pe internaționalismul proletar.

— Coexistența pașnică și întrecerea economică între cele două sisteme mondiale.

— Creșterea continuă a influenței ideilor marxism-leninismului în lumea întreagă și necesitatea combaterii cu hotărâre a oricăror manifestări ale ideologiei burgheze și ale revizionismului contemporan.

— Inevitabilitatea victoriei socialismului în lumea întreagă. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre superioritatea și victoria inevitabilă a socialismului în întreaga lume.

— Internaționalismul proletar, baza politicii partidelor marxist-leniniste. Unitatea țărilor lagărului socialist. Necesitatea ajutorului reciproc internaționalist pentru apărarea intereselor clasei muncitoare de pretutindeni.

11. PATRIOTISMUL SOCIALIST — FORȚA MOTRICĂ ÎN DEZVOLTAREA ȘI CONSOLIDAREA ORINDUIRII SOCIALISTE ÎN ȚARA NOASTRĂ — 2 ore.

— Invățătura marxist-leninistă despre patrie și patriotism. Patriotismul poporului muncitor în condițiile orinduirilor bazate pe exploatare. Falsul patriotism al claselor exploatare.

— Patriotismul socialist — treaptă superioară a patriotismului. Trăsăturile caracteristice ale patriotismului socialist. Caracterul activ și de masă al patriotismului socialist. Cum se manifestă patriotismul socialist al oamenilor muncii în construcția socialistă.

— Legătura indisolubilă dintre patriotismul socialist și internaționalismul proletar. Internaționalismul proletar — cea mai înaltă expresie a intereselor de clasă și naționale ale oamenilor muncii.

— Opoziția de neîmpăcat dintre patriotismul socialist și naționalismul burghez.

— Rolul școlii și al cadrelor didactice în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

12. INVATATURA MARXIST-LENINISTĂ DESPRE RĂZBOI ȘI PACE — 2 ore.

— Cauzele și caracterul războaielor în imperialism. Poziția partidelor comuniste față de problema războiului și păcii.

— Caracterul celui de-al doilea război mondial.

— Primejdia permanentă de război, cât timp există țări capitaliste și posibilitatea preîntâmpinării lui în epoca actuală. Insemnătatea teoretică și practică a tezelor elaborate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. în problema păcii și a războiului.

— Posibilitatea coexistenței și întrecerii pașnice între țările cu sisteme sociale diferite. Principiile leniniste ale coexistenței pașnice.

— Creșterea forței luptei popoarelor pentru apărarea păcii.

— Rolul hotărâtor al lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. în această luptă. Politica externă a R.P.R. — politică de pace.

— Aspectele social-politice ale crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial. Adâncirea crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial. Creșterea rolului capitalismului monopolist de stat și ascuțirea tuturor contradicțiilor capitalismului.

— Formarea lagărului socialist mondial, principala trăsătură caracteristică a epocii noastre. Schimbarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului și păcii. Relațiile de tip nou dintre țările lagărului socialist, relații bazate pe internaționalismul proletar.

— Coexistența pașnică și întrecerea economică între cele două sisteme mondiale.

— Creșterea continuă a influenței ideilor marxism-leninismului în lumea întreagă și necesitatea combaterii cu hotărâre a oricăror manifestări ale ideologiei burgheze și ale revizionismului contemporan.

— Inevitabilitatea victoriei socialismului în lumea întreagă. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre superioritatea și victoria inevitabilă a socialismului în întreaga lume.

ORE PREDARE — TOTAL
RECAPITULARE
LUCRĂRI DE CONTROL
TOTALUL GENERAL

51 ORE
8 ORE
3 ORE
62 ORE

Sîntem gata să începem munca la nivelul sarcinilor noi

Nerăbdători să vadă clasele și băncile noi, un grup de elevi au făcut o vizită la școala recent construită în cartierul Floreasca, înainte de începerea cursurilor.

„Și grădina școlii trebuie să fie tot atât de frumoasă ca și clădirea.”

Școlile din regiunea București sînt gata să-și primească pe cei peste 200.000 de elevi ai lor. Printre aceștia se numără 38.500 copii care vor pași pentru prima dată pragul școlii, intrînd în clasa I-a. Toți elevii sînt așteptați cu căldură de învățătorii și profesorii lor și vor găsi în școală condiții dintre cele mai bune de învățatură, ca rezultat al strădaniilor depuse de sfaturile populare și cadrele didactice sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid.

Comitetul executiv al sfatului popular regional, îndrumat de comitetul regional de partid, a luat din vreme o serie de măsuri privind deschiderea noului an școlar. O atenție deosebită s-a acordat dezvoltării rețelei școlare în vederea cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și a extinderii generalizării învățămîntului de 7 ani. Pentru aceasta s-au înființat 112 unități școlare noi, numărul total al școlilor pe regiune crescînd astfel la peste 1500. Astăzi, în regiunea București nu există sat în care fiii oamenilor muncii să nu se poată bucura de binefacerile științei de carte. În întreaga regiune vor funcționa, în noul an școlar, 430 de unități preșcolare, 700 de școli elementare de 4 ani, aproape 350 de școli elementare de 7 ani, 20 de școli medii, 5 școli de meserii, 17 școli agricole și alte școli speciale și instituții de educație.

O serie de raioane ca Domnești, Roșiori, Videle, Drăgănești-Vlașca au obținut rezultate pozitive în realizarea învățămîntului general obligatoriu de 4 ani, reușind să cuprindă în școală încă din anii trecuți pe toți copiii de vîrstă școlară. Pentru ca pretutindeni să se poată obține astfel de rezultate s-au luat măsuri în vederea in-

ființării de clase în cartierele mai îndepărtate și a transferării unor posturi de învățători în cătunele aflate la distanță mare față de școală, cum este cazul comunelor Vaidomir-Călărași, Arsachi-Giurgiu, Voineasca-Oltenița etc. Experiența ne-a arătat că aducerea la școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară depinde și de felul cum muncesc comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, cadrele didactice și conducerile școlilor. În comunele Bărbulești, Cocora și Broșteni-raionul Urziceni, Ulmeni Stancea și Tatina — raionul Oltenița, Poiana și Urziceanca — raionul Răcari, Gostinu — raionul Giurgiu au existat lipsuri în realizarea învățămîntului general obligatoriu pentru că aici s-a muncit cu superficialitate. Comitetul executiv al sfatului popular regional a atras atenția comitetelor executive ale sfaturilor populare respective asupra acestor lipsuri, trîndu-le sarcini pentru înlăturarea lor.

În ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani, în anul școlar trecut regiunea noastră se afla în urma altor regiuni din țară, reușind să cuprindă în clasa a V-a abia circa 75% din absolvenții clasei a IV-a. Pe lângă unele raioane ca Snagov, Domnești, Urziceni, care au reușit să cuprindă în clasa a V-a peste 90% din absolvenții a patru clase, au existat și raioane ca Zimnicea, Slobozia Oltenița Giurgiu, unde procentul de cuprindere a fost de 65—83%. Unele școli de 7 ani, cum este cazul celor din comunele Fintinele — raionul Zimnicea, Buzzești și Țigănești — raionul Alexandria etc. n-au reușit să aducă în clasa a V-a nici pe propriii lor absolvenți decît într-un număr nesatisfăcător.

Constatînd o rămînire în urmă în privința generalizării învățămîntului de 7 ani, biroul

comitetului regional de partid prin hotărîrea din 3 august a.c. a trasat sarcini pentru lichidarea ei. Prin înființarea de noi unități școlare, în regiune există acum școli de 7 ani aproape în toate comunele, ceea ce va înlesni mult îndeplinirea acestei sarcini. Ca urmare a acestor măsuri și a intensificării muncii de lămurire a părinților ne-am propus ca în anul ce începe să cuprindem în clasa a V-a cel puțin 95% din absolvenții clasei a IV-a.

Sesiunea a VII-a a sfatului popular al regiunii București, care a avut loc de curînd, a hotărît ca zilele dintre 1—15 septembrie să fie declarate „Zile ale școlarizării și extinderii generalizării învățămîntului de 7 ani”, în care toate forțele au fost mobilizate pentru rezolvarea acestei probleme.

Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii București s-a preocupat în mod deosebit de dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului. Numai pentru acest an școlar s-au alocat pentru învățămînt și cultură peste 150 milioane lei. În regiune s-a inițiat o largă campanie de construcții școlare, atît din fonduri centralizate, cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. În cîntea marii sărbători a eliberării Romîniei de sub jugul fascist a fost terminată construcția a 25 localuri noi de școală cu 77 săli de clasă, iar pînă la sfîrșitul anului numărul școlilor nou construite se va ridica la 49, cu 166 săli de clasă. Exemplul unor școli ca cele din Frătești — raionul Giurgiu și Plătărești — raionul Brănești, a căror construcție a fost terminată în mai puțin de 6 luni, ne dovedește ce lucruri minunate se pot înfăptui acolo unde organele locale, deputații și cadrele didactice atrag masele de oameni ai muncii în realizarea unor lucrări de interes general.

Toț ca urmare a preocupărilor comitetului executiv, școlile din regiune au primit însemnate cantități de mobilier și material didactic.

N-a fost neglijată nici problema asigurării școlilor cu cadre didactice factor important în asigurarea bunului mers al învățămîntului. Peste 8000 de învățători și profesori, dintre care 337 sînt cadre tinere, repartizate anul acesta în învățămînt, vor depune toate eforturile pentru instruirea și educarea fiilor oamenilor muncii din regiunea București. Sesiunea recentă a sfatului popular regional a pus în fața sfaturilor populare raionale și comunale sarcina de a asigura acestor cadre didactice condiții bune de trai și de muncă, de a intensifica măsurile pentru continua lărgire a spațiului de școlarizare, pentru terminarea la timp a construcțiilor începute și pentru executarea de noi construcții școlare.

Marea majoritate a școlilor din regiunea București funcționează în localitățile sătești. De aceea, problema pregătirii elevilor pentru munca agricolă a constituit una din preocupările principale ale organelor regionale, raionale și comunale. Anul școlar ce urmează va aduce un vizibil progres în această privință, prin înzestrarea școlilor cu loturi experimentale, cu unele și utilaje prin realizarea unei legături mai strînse cu unitățile agricole socialiste în vederea desfășurării activității practice a elevilor în producție.

Avînd create aceste condiții, insuficiența de grijă partidului și guvernului față de învățămînt, slujitorii școlii din regiunea București sînt gata să desfășoare munca din acest an la nivelul înaltelor cerințe ale învățămîntului nostru.

MARIA ENACHE
vicepreședinte
al sfatului popular
al regiunii București

Pentru o activitate rodnică în noul an școlar

(Urmare din pag. 1)

Noul an școlar trebuie să aducă un progres în ceea ce privește conținutul activității instructiv-educative din școlile noastre, punîndu-se accent pe însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi, pe valorificarea conținutului educativ al lecțiilor și pe legarea mai strînsă a învățămîntului de viață. Aceasta presupune o temeinică organizare a predării întregii materii de către învățătorii și profesorii, pregătirea sistematică și atentă a fiecărei lecții și legarea acestora de realitățile existente în țara noastră, de problemele pe care le ridică construirea socialismului.

Un loc important în ansamblul activității ce începe va trebui să-l ocupe pregătirea ideologică a elevilor. Aceasta pune în fața profesorilor de economie politică și socialism științific, de istorie, constituție, literatură etc. sarcina de a acorda cea mai mare atenție purității ideologice a lecțiilor și caracterului partinic, combativ al acestora, realizînd totodată o legătură strînsă cu celelalte discipline.

O trăsătură esențială care trebuie să caracterizeze întreaga activitate din noul an școlar este accentuarea legăturii dintre teorie și practică, dintre școală și producție. Realizarea acestei sarcini este strîns legată de felul cum se vor predica noile discipline introduse în planurile de învățămînt — elementele de producție industrială și studiul mașinilor cu aplicații practice — de felul cum se vor organiza și desfășura lucrările practice de atelier sau agricole, activitățile practice ale elevilor în producție. Folosînd sprijinul întreprinderilor care patronază

școlile, al comitetelor de părinți, al școlilor profesionale și de meserii, precum și fondurile alocate în acest scop, cadrele didactice și conducerile școlilor au datoria să se preocupe îndeaproape de organizarea și înzestrarea atelierelor școlare, iar acolo unde acest lucru nu este posibil, de organizarea lucrărilor practice în atelierelor școlilor profesionale și de meserii. Profesorilor de diferite specialități, îndeosebi celor de fizică, chimie, matematică, științe naturale, le revine sarcina de a pune accent pe acele cunoștințe care-și găsesc aplicarea în producție, de a cunoaște bine programele lucrărilor practice și de a participa ei înșiși la aceste lucrări alături de elevi, ajutîndu-i și îndrumîndu-i în activitatea practică. Este necesar ca ei să cunoască bine procesul de producție din întreprinderile unde vor face practică elevii, să colaboreze strîns cu inginerii și tehnicienii pentru a da elevilor o pregătire teoretică și practică corespunzătoare nivelului actual de dezvoltare a științei și tehnicii.

Un element important al rezultatelor întregii activități practice este acela ca elevii să capete deprinderi temeinice de muncă, să iubească și să respecte munca și roadele ei. În felul acesta crește mult valoarea educativă a muncii, se înlătură increderea școlărilor în forțele proprii și convingerea că pot să fie folositori societății încă de pe băncile școlii.

În ce privește activitățile practice din școlile sătești, pentru a da roade cît mai bune, este bine ca ele să se desfășoare în condiții cît mai apropiate de producție. Merită să rețină atenția experiența acelor școli care au luat în îngrijire anumite suprafețe de pămînt de la

gospodăriile agricole colective sau care, în munca pe lotul școlar, pe lângă scopurile instructiv-educative, și-au propus și scopuri productive, antrenînd în felul acesta pe școlarii în bătaia pentru sporirea producției agricole. De asemenea, în cadrul activităților practice din școala de 7 ani e necesar să se rezerve timp și pentru înarmarea fetelor cu cunoștințe și deprinderi de gospodărie, care au fost introduse recent în programele de învățămînt.

În anul ce începe munca educativă în rîndurile școlărilor va trebui să se afle în centrul preocupărilor cadrelor didactice. În îmbunătățirea acestei munci este necesar să se țină seama de concluziile consfătuirilor raionale din iulie ale cadrelor didactice. Valorificarea mai deplină a conținutului educativ al lecțiilor și antrenarea școlărilor în variate acțiuni cu caracter educativ, cum ar fi participarea la acțiuni patriotice pe șantier, în unitățile agricole socialiste etc., creșterea păsărilor, a iepurilor de casă și a viermilor de mătase, colectarea de fier vechi și alte deșeurii, înfrumusețarea școlilor, cartierelor, satelor, în grija monumentelor și parcurilor etc., va duce la dezvoltarea dragostei tineretului față de patrie, de partid și de poporul muncitor. Organizarea de activități comune în școală și în afară de școală ale școlărilor romîni cu cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, participarea în comun a acestora la muncă, învățatură și odihnă va constitui o cale importantă pentru întărirea prieteniei și frăției dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare. Trebuie totodată întărită educația elevilor în spiritul internaționalismului proletar, prin cunoaște-

rea mai aprofundată a realizărilor din U.R.S.S. și țările de democrație populară și prin stabilirea unor legături mai strînse cu școlarii din țările socialiste frățești.

Realizarea unui nivel ridicat al întregii munci instructiv-educative cere din partea învățătorilor și profesorilor o preocupare permanentă pentru creșterea pregătirii lor ideologico-profesionale. De un mare ajutor în această privință le vor fi frecventarea cu regularitate a învățămîntului ideologic, studierea atentă a materialului bibliografic și a celor mai noi lucrări de specialitate, răspîndirea experienței pedagogice pozitive.

Fără îndoială că activitatea cadrelor didactice în noul an școlar nu se poate limita la cadrul îngust al școlii, ci trebuie să se împletească strîns cu activitatea obștească, pusă în slujba ridicării nivelului de cultură al poporului, a transformării socialiste a agriculturii și a educării oamenilor muncii în spirit socialist.

Ridicarea nivelului întregii munci instructiv-educative în noul an școlar, în așa fel ca ea să dea rezultate cît mai bune, va fi posibilă numai prin mobilizarea tuturor forțelor pedagogilor noștri în îndeplinirea sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața școlii, pentru creșterea unor tineri cu o temeinică pregătire teoretică și practică, cu dragoste fierbinte față de patria noastră, Republica Populară Romînă. Printr-o muncă insuficientă și plină de abnegație să fim la înălțimea condițiilor create de statul democrat-popular și să răspundem cu cînte griji partidului și guvernului față de școală și slujitorii ei.

Marile realizări ale poporului frate bulgar

La 9 septembrie poporul bulgar a sărbătorit împlinirea a 15 ani de la eliberarea patriei sale de sub jugul fascist. În acești ani, sub conducerea Partidului Comunist, oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria au obținut realizări mărețe. Într-o perioadă istorică scurtă, Bulgaria, care a pornit de la un nivel scăzut de dezvoltare economică, s-a transformat dintr-o țară agrară înapoiată într-o țară industrial-agrară înfloritoare. În comparație cu anul antebelic 1939, producția globală industrială a crescut în 1958 de peste 8 ori. În anii puterii populare a fost făurită o industrie grea proprie care se dezvoltă cu succes; au fost create noi ramuri industriale, ca industria constructoare de mașini, industria metalurgică și siderurgică. O mare victorie a poporului bulgar o constituie înlăturarea transformării socialiste a agriculturii.

Paralel cu realizările în domeniul industriei și agriculturii, a crescut continuu nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Și în domeniul învățămîntului, ca și în toate celelalte domenii, moștenirea pe care au lăsat-o anii de dominație otomană și regimul burghez-moșieresc a fost grea și dureroasă. Pentru lichidarea acestei situații, porțile școlilor de toate gradele au fost larg deschise pentru toți fiii oamenilor muncii. Învățămîntul este laic și unitar, organizat pe baze noi, întemeiat pe învățătura marxist-leninistă.

În anii regimului democrat-popular un mare avînt au luat instituțiile preșcolare, ajungîndu-se ca în anul școlar 1958/59 în întreaga Bulgaria să funcționeze peste 6.800 de grădinițe, care sînt frecventate de peste 285.000 de copii. Regimul zilnic al copiilor din grădinițe cuprinde activități variate, începînd cu deprinderile igienice și sfîrșind cu jocurile. În grădinițele din R.P. Bulgaria se pune un mare accent pe educația morală a copiilor, pentru care sînt elaborate valoroase programe preșcolare. Copiii sînt formați în spiritul dragostei față de patrie, prin introducerea în viața grădiniței a celor mai variate forme de artă cu caracter popular, accesibile copiilor mici, cum sînt muzica, dansul, poezia și basmul. În aceeași măsură se urmărește educarea copiilor în spiritul dragostei de muncă și deprinderea lor cu diferite activități practice — îndeosebi cu activitatea gospodărească, cu autodeservirea și cu deservirea grupei.

În anii puterii populare în R.P. Bulgaria s-a dezvoltat mult învățămîntul de 7 ani. Generalizarea acestui învățămînt încă din 1952 constituie una din

realizările cele mai importante ale învățămîntului din R.P. Bulgaria. În anul școlar 1958/1959, numărul elevilor care au frecventat școlile elementare de 7 ani a fost de 1.213.170, număr ce reprezintă un procent de 99,8% din toți copiii de vîrstă școlară. Școala de 7 ani care are sarcina să contribuie din plin la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, dă elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe în spiritul concepției materialist-dialectice.

În R.P. Bulgaria, 84,5% din elevii care termină școala de 7 ani continuă studiile în învățămîntul mediu de cultură generală și în școlile profesionale. În viitorii 2—3 ani rețeaua școlilor profesionale și a școlilor medii va fi astfel extinsă, încît să permită cuprinderea tuturor absolvenților școlilor de 7 ani.

Educația multilaterală a tineretului și pregătirea lui pentru viață constituie o sarcină principală a noilor școli. Pentru aceasta au fost luate măsuri în vederea legării învățămîntului de munca din industrie și din agricultură. În acest scop, folosindu-se tradițiile progresiste ale școlii bulgare și bogata experiență a școlii sovietice, au fost elaborate noi planuri și programe de învățămînt, au fost tipărite manuale și metodici noi, iar laboratoarele și muzeele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic corespunzător. Aproape toate școlile de 7 ani de la sate au preluat

de la gospodăriile agricole cooperative loturi întinse pe care le cultivă cu toată grija. Elevii școlii medii din comuna Miglișa — Kazanlik, de pildă, cultivă singuri o suprafață de 35 hectare teren și își construiesc un local de școală, pentru care și-au confecționat singuri cărămida.

Aceeași atenție se acordă legării învățămîntului de viață și în școlile orașenești. Elevii din clasele a X-a și a XI-a de la Școala medie nr. 1 din Varna lucrează cite o zi pe săptămînă direct în producție alături de muncitorii Șantierului naval din localitate. Elevii Școlii medii nr. 2 din Stara-Zagora primesc comenzi de timp_lărie după un plan de producție stabilit, iar elevii clasei a X-a de la aceeași școală au plan de producție pentru a executa obiecte de uz casnic din mase plastice preparate de ei sub conducerea profesorului de chimie.

În R.P. Bulgaria a luat o mare dezvoltare și învățămîntul seral și fără frecvență care dă oamenilor muncii ce lucrează direct în producție posibilitatea să-și completeze studiile de cultură generală. Un însemnat număr de tineri muncitori frecventează cu mult interes aceste forme de învățămînt. După absolvirea acestora mulți dintre ei intră în învățămîntul superior, care, de asemenea, a luat o mare dezvoltare în anii puterii populare.

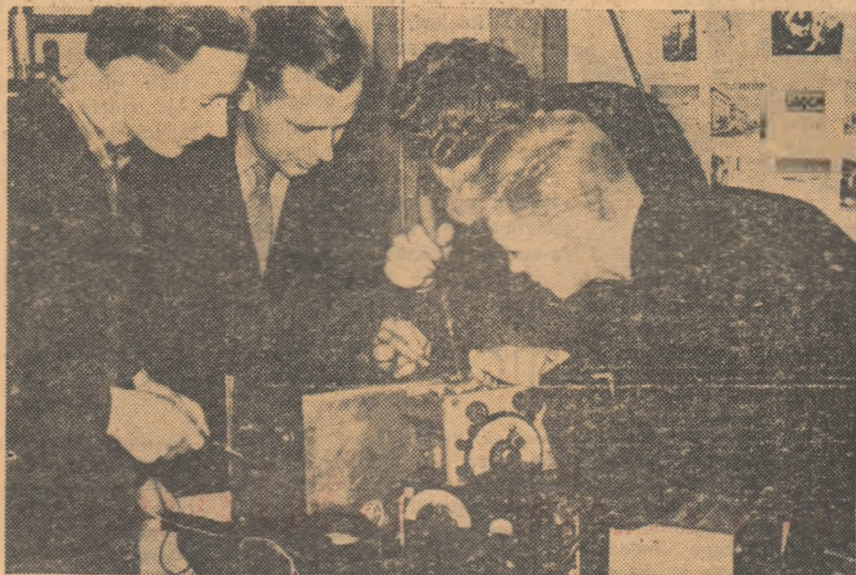
În timp ce în anul școlar 1944/45 au funcționat în total 7 institute de învățămînt superior, astăzi numărul acestora se ridică la 20, cuprinzînd 43.000 de studenți față de 26.412 în 1944/45.

Cu prilejul unei vizite pe care am făcut-o de curînd în R.P. Bulgaria am cunoscut multe unități de învățămînt, așezăminte culturale, întreprinderi industriale și gospodării agricole cooperative. Am stat de vorbă cu nenumărați oameni ai muncii și în special cu cadre didactice și părinți ai elevilor, dîndu-mi seama odată mai mult că popoarele romîn și bulgar sînt unite printr-o sinceră și indestructibilă prietenie, ale cărei rădăcini se află în lupta comună de veacuri împotriva jugului otoman, pentru libertate și independență națională. Oamenii muncii din patria noastră păstrează vie amintirea eroilor Hristo Botev, Vasil Levski, Luben Karavelov și alții care, luptînd cu înflăcărare pentru libertatea Bulgariei, au găsit sprîlin și adăpost frățesc în țara noastră. De asemenea, popoarele noastre n-au uitat și nu vor uita niciodată anii războiului de eliberare națională de la 1877—1878, cînd armata romînă, alături de armata rusă împreună cu patrioții bulgari au luptat laolaltă pentru independența Romîniei și Bulgariei. Legăturile frățești dintre popoarele noastre s-au întărit și mai mult, au căpătat un conținut mai bogat odată cu instaurarea regimului democrat-popular în cele două țări.

Alături de întreg poporul nostru muncitor, cadrele didactice din Republica Populară Romînă au salutat poporul bulgar cu prilejul marii sale sărbători, urîndu-i succese tot mai mari în lupta pentru înflorirea patriei sale socialiste.

DUMITRU NICU

Succesele învățămîntului public în R. S. S. Lituaniană

Membrii cercului tinerilor radiotelegrașiști de la Școala medie din orașul Kelme, R.S.S. Lituaniană, petrec multe ceasuri interesante în cercul lor.

În familia multinațională a popoarelor sovietice, sub conducerea partidului comunist și a guvernului sovietic, poporul lituanian a dobîndit succese deosebite de mari în dezvoltarea culturii naționale în formă și socialiste în conștinut. Datorită realizării consecvente a politicii naționale leniniste, în Lituania sovietică a fost înlăturată pe deplin revoluția culturală. Acest fapt se vedește în marile cuceriri obținute în învățămînt, în știință, în artă, în literatură.

De mare însemnătate sînt succesele dobîndite în domeniul învățămîntului public. S-a realizat învățămîntul general obligatoriu de 7 ani și s-au dezvoltat mult învățămîntul mediu de cultură generală și special, învățămîntul tehnico-profesional, învățămîntul superior. În timp ce în anul 1939 se număra un gimnaziu de stat la 75.000 de locuitori, acum există cite o școală medie la fiecare 6.000 de locuitori. Numărul elevilor din clasele V—XI a crescut de 7 ori în comparație cu anul 1939. În 1940, în Lituania au fost înregistrați peste 400.000 de oameni care puneau o cruce în loc de semnătură. Acum analfabetismul, această rușinoasă moștenire a societății burgheze, a fost lichidat. În anul 1939, din 10.000 de oameni abia 13 aveau posibilitatea să studieze în învățămîntul superior. În prezent se numără 91 de studenți la 1.000 de locuitori — ceea ce întrece indicii obținuți în acest domeniu în multe țări capitaliste.

În ultimii ani în Lituania sovietică s-au făcut primii pași în ceea ce pri-

vește întărirea legăturii între școală și viață. Pentru a-i înarma pe elevii claselor I—IV cu deprinderi elementare de muncă s-a introdus în aceste clase lucrul manual. Elevii claselor V—VII desfășoară lucrări practice în atelierele școlare și pe loturile experimentale, iar elevii claselor VIII—XI studiază bazele agriculturii, construcția mașinilor și electrotehnica. Elevii claselor mari dintr-o serie de școli medii au desfășurat cu regularitate practica în producție în întreprinderi industriale, studiînd diverse specialități. Pentru elevii acestor clase s-a introdus practica de vară în industrie și agricultură, care se desfășoară cu succes.

În anul școlar trecut, în 200 de școli medii s-au introdus cursuri facultative de calcul al producției colhoznice, de mecanizare a agriculturii, de grădinarie, albinărit, artă culturală, croit, dactilografie, stenografie etc.

O intensă muncă creatoare desfășoară în școli cercurile tehnice, al căror scop este de a-i educa pe elevii în spiritul dragostei pentru știință, de a-i obișnui să desfășoare o muncă creatoare, de a adînci cunoștințele lor de fizică, biologie, chimie, matematică, literatură.

În 12 școli medii din republică s-au organizat clase experimentale cu instruire în producție. Elevii acestor clase lucrează în producție 2—3 zile pe săptămînă, cite 6 ore. Aici ei se pregătesc să devină muncitori calificați și participă la producție continuîndu-și în ace-

lași timp învățătura la școala de cultură generală.

Se poate vorbi cu mulțumire despre influența pozitivă pe care o are legătura învățămîntului cu producția asupra dragostei de muncă a elevilor. Asupra situației lor la învățatură. La Școala medie „F. Jemaitis” din Siauliai s-a alcătuit o clasă cu instruire în producție formată din elevi mediocri, care treceau din an în an la clasă numai două reexaminate. În anul școlar trecut, toți elevii acestei clase au dobîndit succese la învățatură, clasa lor a devenit clasă cea mai disciplinată și cea mai îngrijită din școală, echipa lor artistică a obținut rezultatele cele mai bune.

Profesorii și ceilalți lucrători din învățămînt din Lituania sovietică socotesc că succesele dobîndite pînă acum în ceea ce privește apropierea școlii de viață constituie numai primii pași. Legea „Cu privire la întărirea legăturii între școală și viață și la continuarea dezvoltării învățămîntului în R.S.S. Lituaniană”, adoptată de Sovietul Suprem al R.S.S. Lituaniene, deschide cele mai largi perspective pentru continuarea îmbunătățirii a instruirii și educării tineretului.

Tînăra generație se bucură de grija neobosită a partidului comunist și a guvernului sovietic. Conform cifrelor de control ale planului septenal de dezvoltare a economiei naționale, se prevede ca în anul 1965 numărul școlilor-internate din Lituania sovietică să crească pînă la 80. În școlile-internate vor învăța 25.000 de elevi. Și în celelalte școli vor fi create condiții minunate pentru ca elevii să învețe și să crească ca membri activi ai societății.

Pentru reorganizarea școlii și apropierea ei de viață, în republică se desfășoară larg întrecerea socialistă între orașe, între raioane, între școli. Întrecerea socialistă constituie un factor important de întărire a bazei didactice materiale a școlilor și, de asemenea, de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

Lucrătorii din învățămînt din Lituania sovietică îmbunătățesc neîncetat educația comunistă a tinerii generații, îi pregătesc pe elevii pentru viață, pentru activitatea practică. Poporul lituanian, care a dobîndit perspective luminoase de viață economică și culturală în familia frățească a republicilor sovietice, va continua să-și dezvolte cultura, arta și știința, mergînd împreună cu toate popoarele sovietice pe calea construirii comunismului.

I. KAVALIUSKAS
locuitor al ministrului
Învățămîntului
al R.S.S. Lituaniene

Școala franceză costă cit greutatea lui în aur

Școlarul francez din anul școlar 1959-1960 costă cit greutatea sa în aur. Acest lucru îl gîndesc multe mame din Franța preocupate să-și echipeze copiii pentru reînceperea cursurilor.

Școlarul model instalat în aceste zile în vitrinele magazinelor, îmbrăcat și încălțat cu lucruri noi și posedînd o comoară neprețuită — un ghiozdan strălucitor de piele — le apare acestor mame ca un vis irealizabil. Pentru a-și echipa copilul așa cum este echipat acest școlar model din vitrină, mama ar trebui să cheltuiască peste 15.000 de franci. O pereche de ghete care costau anul trecut 1990 de franci costă acum 2995 de franci. Bluza care se căpăta anul trecut pentru 1240 de franci se vinde acum cu 1390 de franci.

Și nu mai puțin scumpe sînt manualele școlare, la care urcarea prețurilor este aproape generală. Bunăoară, un manual de matematică, care costa anul trecut 530 de franci costă acum 560 de franci, un manual de engleză se vinde acum cu 420 de franci în loc de 320 de franci.

Și asemenea exemple se pot da multe. Ele arată cum în Franța, sub guvernul prelinsei „măreții”, se întărește și mai mult bariera banilor, ridicată în fața fiilor și fiicelor de muncitori care doresc să învețe.